

Haso Popara

TRI BANJALUČKA ARZUHALA - Prilog historiji Banje Luke -

UVOD

Banja Luka se prvi put spominje 1494. godine kao utvrđeni grad u Jajačkoj banovini, koji je, po svoj prilici, bio smješten na području današnjeg Gornjeg Šehera. Turci su cijelo područje Jajačke banovine, od Jajca pa sve do Save, uključujući i Banju Luku, zauzeli krajem 1527. godine. Negdje odmah po osvojenju u Banjoj Luci je sagrađena i prva džamija pod imenom sultana Sulejmana I (1520-1566), nazvana *Hunkarijom* ili *Carevom* džamijom. Tu je, dakle, nastala i prva muslimanska mahala. Jači zamah u svom razvoju Banja Luka je doživjela početkom druge polovine XVI stoljeća, kada je Sofi Mehmed-paša 1553. godine sjedište Bosanskog sandžaka iz Sarajeva prenio u Banju Luku. Puni procvat Banja Luka je doživjela devedesetih godina XVI stoljeća, kada je za vrijeme Ferhad-paše Sokolovića, postala sjedištem Bosanskog pašaluka (1580-1638). Za vrijeme svoga boravka u Banjoj Luci 1660. godine Evlija Čelebija je zabilježio da je u njoj bilo 45 mahala (a prema tome toliko i džamija) i tri hiljade i sedam stotina čeremitom i šindrom pokrivenih kuća. U mnogim ratovima, požarima, poplavama, zemljotresima i drugim poštastima koje su pogadale Banju Luku, nestali su i brojni objekti, tako da se "već na početku XIX stoljeća grad nije mogao prepoznati u odnosu na nekadašnje naselje."¹

Međutim najteža razaranja objekata islamske baštine, Banja Luka je pretrpjela u posljednjem ratu (1992-95). "Uništavanje islamskih sakralnih građevina u Banjoj Luci planski je izvršeno od 9. aprila 1993. godine do 15. decembra iste godine, kada je porušeno 15 džamija, 6 turbeta, 5 šadrvana i Sahat-kula. U to vrijeme u Banjalučkom muftijstvu srušeno je 205 od 207 džamija."²

Početkom prošle (2007) godine, Gazi Husrev-begova biblioteka u Sarajevu je dobila značajnu prinovu rukopisa, dokumenata, stare periodike

1 Mehmed Mujezinović, *Islamska epigrafika Bosne i Hercegovine* /Dalje: Mujezinović, *Epigrafika... o.c./*, Knjiga II, Sarajevo, 1977., str. 119.

2 Vidi: Sabira Husedžinović, *Dokumenti opstanka*, /Dalje: Husedžinović, *Dokumenti... o. c./* Zenica, 2005., str. 10.

i štampanih knjiga iz privatne zbirke porodice Đumišić³ iz Banje Luke. Zbirku su pred dušu svojih roditelja Muhameda i Begzade Đumišić, za ovu biblioteku uvakufile njihove kćerke Paša, Džehva i Emina Đumišić iz Banje Luke. Detaljnim pregledom ove zbirke naknadno smo utvrdili da se u njoj nalazi 64 rukopisa⁴ na arapskom, turskom i perzijskom jeziku, čija se starost

-
- 3 Prema kazivanju rahmetli Muhameda Đumišića, porodica Đumišić vodi porijeklo iz Male Azije iz mjesta Gümüşhane, nedaleko od obale Crnog mora (na rijeci Harşit, južno od Trabzona), gdje je od davnina bila vlasnik rudnika srebra. Otuda i potječu prezime Đumišić i naziv mjesta Gümüşhane (tur. *gümüş* = srebro). U dokumentima se često susreće i perzijska verzija ovog prezimena *Sim-zade*. Prvi Đumišići u Bosni, dvojica braće hadži Behram i hadži Osman, po svoj prilici, doselili su se u Banju Luku krajem XVI stoljeća i tu počeli kupovati zemlju. Njihovi su potomci, sve do agrarne reforme 1945. godine, bili među najbogatijim zemljoposjednicima u cijeloj Bosni i Hercegovini. Jedan od spomenute braće hadži Behram-efendi nastanio se u Gornjem Šeheru. On je u Desnoj Novoseliji krajem XVI ili početkom XVII stoljeća podigao džamiju koju je narod prozvao *Behram-efendijinom* džamijom. Na desnoj plohi minbere nalazio se jedan zapis, najvjeroatnije Behram-efendijin, iz 1047/1637-38. godine. Pored džamije nalazilo se i turbe osnivača. Džamija je zapaljena 26. maja 1993. godine, kada je s njom izgorjelo i turbe. Drugi brat Osman-efendi nastanio se u Pobrdu i тамо podigao hadži *Osmaniju* ili *Talinu* džamiju, koja je zapaljena 8. septembra 1993. godine (v. Alija Bejtić, "Banja Luka pod turskom vladavinom" /Dalje: Bejtić, *Banja Luka... o.c./, Naše starine I*, Sarajevo, 1953., str. 105-06 i Husedžinović, *Dokumenti... o.c.*, str. 130 i 578). Tokom četiri naredna stoljeća, ova hanedanska porodica je dala mnogo istaknutih ličnosti u javnom, kulturnom, vjerskom i političkom životu Bosne, među kojima su svakako bili najpoznatiji banjalučki mutesellim i muftija Abdulah Hifzi-efendi Đumišić, jedan od najbližih saradnika Husejn-kapetana Gradaščevića, zapravo glavni duhovni predstavnik njegova pokreta (v. Ahmed S. Aličić, *Pokret za autonomiju Bosne od 1831. do 1832. godine*, Sarajevo, 1996., str. 217) i njegov sin Mehmed Nazif Đumišić iz Banje Luke te kadije Muhamed-efendi Đumišić i sin mu Abdulkerim-efendi Đumišić iz Sarajeva. Ovaj posljednji bio je osnivač *Sim-zade* ili *Đumišića* ili *Drvenije* medrese u Sarajevu. Banjalučki i sarajevski Đumišići su dva ogranka jedne te iste porodice. Zato nije slučajno da su Abdulkerim iz Sarajeva i Abdulah Hifzi Đumišić iz Banje Luke ukopani u istom groblju pored Čokadži hadži Sulejmanove džamije u Sarajevu, u narodu poznate i pod nazivom *Jedileri* (v. Mujezinović, *Epigrafika... o.c.*, I, str. 448).
- 4 Od gore spomenutih 64 rukopisa 34 su nekompletne i predstavljaju samo kraće ili duže fragmente pojedinih djela. Dvadeset i devet rukopisa iz ove zbirke kataloški je obradeno u šesnaestom svesku *Kataloga rukopisa Gazi Husrev-begove biblioteke* (v. Haso Popara, *Katalog arapskih, turskih, perzijskih i bosanskih rukopisa*, Svezak XVI /Dalje: Popara XVI), London-Sarajevo, 1429/2008., kat. br.: 8844, 8850, 8866, 8883-84, 8890-91, 8902, 8906, 8924, 8928, 8936, 8943, 8947, 8949, 8956, 8974-75, 8980, 8990, 9030, 9066, 9107, 9163-65, 9360 i 9369).

kreće od 150 do 600 godina⁵, dosta originalnih dokumenata na osmanskom jeziku iz XVII-XIX stoljeća i na njemačkom i bosanskom jeziku s kraja XIX i početka XX stoljeća, 740 pojedinačnih brojeva starih časopisa i 64 starije štampane knjige, među kojima i prvo izdanje prijevoda Kur'ana na naš jezik Miće Ljubibratića, sa posvetom prevodiočeve supruge Mare Muhamedu Đumišiću.

Nema sumnje da su ovi dokumenti, među kojima ima više fermana, berata, bujuruldija, hudždžeta, murasela, deftera, arzuhala, ilama, temessuka itd., od prvorazrednog značaja za izučavanje kulturne baštine i historije Banje Luke i šire Bosanske krajine u zadnja dva stoljeća osmanske vlasti na ovim prostorima. U njima se spominje više hiljada imena istaknutih ličnosti koje su igrale ključnu ulogu u vjerskom, političkom, vojnem, kulturnom i javnom životu onog vremena. Upravo u periodu iz koga potječu ovi dokumenti, Austrija je puna dva stoljeća preko Bosanske krajine nadirala u Bosnu, sve dok je 1878. godine nije okupirala. Koliko je cijelo ovo vrijeme Austrija nailazila na žilav otpor Krajišnika, najbolje pokazuje izjava generala Gideona Laudona⁶, koji je o odbrani bosanskih gradova u vrijeme *Dubičkog rata* (1787-91) rekao: *Upravo je nevjerovatno i nadmašuje svaku predodžbu koju bi čovjek sebi htio stvoriti kako su čvrsto građeni bosanski gradići, kako se tvrdokorno Turci u njima bore i s kojom se lakoćom oni umiju iznova ušančiti kad im se razori jedna odbrambena linija; jedva ima tvrgjava, s kojom bi čovjek imao toliko posla, a svakom drugom narodu dade se laglje doskočiti.*⁷

U ovom radu predstavit ćemo tri do sada nepoznata i neobjavljenja arzuhala⁸ iz Banje Luke, otprilike iz istog perioda iz koga potječe i gore citirana Laudonova izjava, a koje su potpisale i svojim ličnim pečatima (prstencima) ovjerile preko 150 istaknutih ličnosti iz Banje Luke i nekoliko ličnosti iz Bosanske Gradiške, navodeći svoje ime i položaj koji su zauzimale.

5 Rukopis br. R-10282 (v. Popara, XVI, br. 8883, str. 52-53), prepisao je 'Ali ibn Hasan ibn 'Ali ibn 'Abdulkarim ad-Dagwī (iz Dadžve u Egiptu) poslije 800/1398., a rukopis br. R-10288 (v. Popara, XVI, br. 8891, str. 77-79), 7. muharrema 842/1438. godine.

6 Laudon ili Loudon Gideon Ernest, austri. vojskovođa; r. 1717., u. 1790. godine. Rodom iz Livonije. Isprvu rus. oficir, od 1742. u austri. vojsci. U ratu Austrije i Turske (1787-91) kao zapovjednik vojske u Hrvatskoj potukao Turke kod Dubice (1788) i zauzeo Novi, a 1789. Bosansku Gradišku. Preuzevši vrhovno zapovjedništvo na gl. bojištu, zauzeo Beograd i Smederevo (v. *Opća enciklopedija Jugoslavenskog leksikografskog zavoda*, 5, Zagreb, 1979., str. 51).

7 Vidi: Dr. Milan Prelog, *Povijest Bosne u doba osmanske vlade*, II dio (1739-1878), Sarajevo, bez god. izdanja, str. 17.

8 *Arzuhal* (tur. عرضحال - kolektivna predstavka, molba, žalba, peticija).

Zbog obimnosti teksta, kratak sadržaj arzuhala dali smo samo na bosanskom jeziku, a dešifrovana imena potpisnika, njihov položaj i tekst pečata i u originalu i u prijevodu na bosanski jezik,⁹ uz napomenu da nam ovdje nije bio cilj analiza sadržaja teksta samih arzuhala koliko imena i položaji njihovih potpisnika.

ARZUHAL I¹⁰

upućen bosanskom namjesniku¹¹ od strane alima, dobrih i pobožnih ljudi, imama, hatiba i vaiza banjalučkih džamija, kapetana, aga, oficira i vojnika svih rođova vojske banjalučke kapetanije i drugih uglednih građana Banje Luke, u kome objašnjavaju da je Mustafa-efendi, tadašnjem banjalučom naibu Sim-zade Omer-efendiji¹² oduzeo muraselju, koju mu je ranije bio izdao njegov

9 Zbog čestog izostavljanja tačaka na arapskim slovima u imenima potpisnika arzuhala, bilješkama o njihovom položaju i naročito sadržaju otiska njihovih pečata, nije isključena mogućnost manjih previda u njihovom dešifrovanju.

10 Dokument je označen privremenim brojem A-277 u zbirci porodice Đumišić, a nalazi se u GH biblioteci.

11 Prema uvodnim riječima حضرتليك دلت و سعادت و اجلال ابله صاغ اولسون... /Srećnom, blagonaklonom, milostivom, njegovoj ekselenciji, mojem sultanu, neka je sretan, spokojan, blagoslovjen i zdrav.../, moglo bi se pomisliti da je arzuhal upućen samom sultanu. Međutim to je u ono vrijeme bio uobičajeni stil obraćanja namjesniku (v. Prof. M. Tayyib Gökbilgin, *Osmanlı Paleografiya ve Diplomatik İlmi*, 2. Baskı, Istanbul, 1992., str. 105-06).

12 Hadži Sim-zade Omer-efendi je sin hadži Ibrahim-efendije, a unuk hadži Omer-efendije. Rođen je krajem druge ili početkom treće decenije XVIII stoljeća. To zaključujemo po jednom dokumentu (v. br. A-275 iz Dumišića zbirke) koji je izdao banjalučki kadija Ali početkom rebiu-l-evvela 1157/1744. godine, a u kome se Sim-zade Omer-efendi navodi kao vekil الشهادة الكتاب المستطاب مأوى قادين بنت مصطفى نام خاتون () (وکل مسجّلی عمر آفندی بن الحاج ابراهیم آفندی Me've, kćerke Mustafine (tj. udove ubijenog banjalučkog mutesellima Ali-bega Grošića). Iz jednog drugog dokumenta (v. br. A-631) se vidi da ga je, 4. ramazana 1177/1763. godine uz mehr od 12.000 akči, vjenčao banjalučki kadija hadži Muhammed-efendi sa Aišom, kćerkom nekog hadži Husejna. Njegovo ime spominje se i u više drugih dokumenata. Iz jednog od njih iz 1160/1747. godine se vidi da se pred kadijom Abdusamed-zadetom Mustafa-efendijom u Bosna-Brodu sporio sa svojom mačehom oko nasljedstva iza umrlog mu oca hadži Ibrahim-efendije (v. br. A-262). Bio je kadija u Čelebi-Pazaru (Rogatici), Banjoj Luci, Tešnju, Kamengradu i Bihaću. Sačuvana je i jedna njegova vakufnama od 20. muharema 1175/1761. godine, koja je sačinjena i ovjerena od strane banjalučkog kadije Ahmed-efendije. Pojavljuje se kao prepisivač i vlasnik nekih rukopisa (v. Salih Trako-Lejla Gazić, *Katalog rukopisa Orijentalnog instituta – lijepa književnost*, Sarajevo 1997., str. 114). Imao je sinove Ibrahim-efendiju i Hasan-efendiju. Ibrahimu nalazimo kao prepisivača jednog rukopisa (v. Popara, XVI, 8902, str. 94), a Hasan je službovao kao

prethodnik Hasan-efendi, na osnovu koje je Omer-efendi vršio poslove vezane za podjelu ostavine vojnih lica i vođenje roznamedži knjiga (svakodnevni ulaz i izlaz). Oni tvrde da je Omer-efendi čestit i ugledan alim, da je završio staziranje i da je trenutno na čekanju službe, te mole da mu se izda odgovarajući ferman¹³, kojim bi bio postavljen na položaj naiba u Banjoj Luci.

Slijede bilješke, imena, pečati i drugi podatci potpisnika arzuhala u originalu i prijevodu na bosanski jezik:

kadija u Banjoj Luci, gdje se potpisivao kao Hasan Hulusi. Hasan-efendijin sin, a Omer-efendijin unuk Atif-efendi nestao je u nekom pomorskom prepadu neprijatelja ili gusara. Proglašen je šehidom i umrlim na osnovu svjedočenja nekog Osmana, sina Abdulahova pred banjalučkim kadijom Muhamedom Seidom krajem mjeseca ramazana 1244/1830. godine. Pored kadije Muhameda Seida, na ovom dokumentu su se potpisali i naibi Mustafa Šukri i Hasan Nail te deset drugih svjedoka. Na Simzade Omer-efendijinom ličnom pečatu stoji natpis: *Bože, olakšaj poslove Omerove! Godina (1)171/1757-58.* (رب سهل أمرور عمر).

13 Nakon što su opisali problem, molitelji, na kraju arzuhala, od namjesnika ne traže bujuruldiju, već "ferman" izričajem: /امر وفرمان دولتو عنابيلو مرحمنتو سلطانم حضرتارينكدر: / "odgovarajuće naređenje i ferman je u nadležnosti Njegova Veličanstva, mojega sretnog, blagonaklonog i milostivog sultana". Ovakav završetak je redovan u skoro svim arzuhalima (v. Vesna Miović, *Dubrovačka Republika u spisima namjesnika Bosanskog ējaleta i Hercegovačkog sandžaka*, Dubrovnik, 2008., str. 24).

1

Ono što se u njemu moli poželjno je i kod nas i kod svijeta.¹

ما فيه من المرام مقصود عندنا وعند الآئم

Ja, siromah Ahmed, hatib u Husejn-efendi² Defterdarevoj džamiji.³

أنا الفقير أحمد الخطيب بجامع حسين

أفندي دفترى

(Pečat): Gospodaru, obaspi Svojom dobrotom Ahmeda!

(مهر): لطفك مظهر اوله يا ربّ أحمد

2

Vaš sluga blagosiljatelj⁴ Ebu Bekr, imam i hatib u hadži Daudovoj džamiji.⁵

العبداعي أبو بكرالامام والخطيب بجامع
الحاج داود

(Pečat): O Ti koji si dovoljna zaliha Svome robu Ebu Bekru.

(مهر): يا كافي المهمّات عبده أبو بكر

3

Ono što se u njemu navodi, odgovara činjeničnom stanju.

ما فيه من المقال موافق لحقيقة الحال

Ja, siromah hadži Omer, imam i hatib.⁶

وأنا الفقير الحاج عمرالامام والخطيب

(Pečat): Omere, smrt ti je dovoljan opominjač!

(مهر): كفاك بالموت واعظاً يا عمر!

- 1 Nekoliko prvih potpisnika napisalo je i po jednu sažetu izjavu, u prilog istinitosti sadržaja dokumenta.
- 2 U originalu umjesto Hasan stoji Husejn (حسين), a umjesto defterdar defteri (دفترى).
- 3 Riječ je o *Hasan-defterdarevoj* džamiji, poznatoj i pod imenom *Arnaudija*. Podigao ju je Hasan defterdar, ministar finansija Bosanskog ejaleta u doba Ferhad-paše Sokolovića, 1003/1594-95. godine. Alija Beđić pretpostavlja da je ime *Arnaudija* dobila po tome što je njen osnivač, po porijeklu, najvjerovatnije, bio Arnaut. Džamija je bila pod kupolom i spadala je u red klasičnih islamskih spomenika. Po svojoj arhitekturi, podsjećala je na *Hasan-nazirovu*, *Aladžu* džamiju (1550-51) u Foči, *Ali-pašinu* (1560-61) i *Ferhad-begovu* džamiju (1561-62) u Sarajevu i druge (v. Mujezinović, *Epigrafika... o.c./*, Knjiga II, Sarajevo 1977., str. 210-13 i Beđić, *Banja Luka... o.c.*, str. 112-13). *Hasan-defterdareva*, *Arnaudija* džamija u Banjoj Luci je minirana i do temelja srušena 7. maja 1993. godine u 3^h ujutro, za vrijeme policijskog časa (v. Husedžinović, *Dokumenti... o.c.*, str. 576-77).
- 4 Izraz العبد الداعي koji je ovdje skraćeno napisan prevodili smo kao "Vaš sluga blagosiljatelj", po uzoru na prijevod Hazima Šabanovića (v. Hazim Šabanović, *Turski izvori o srpskoj revoluciji 1804.*, Knjiga I, *Spisi carske kancelarije 1789-1804*, Beograd, 1956., str. 269).
- 5 *Daudija* ili *Medreska* džamija nalazila se na lijevoj obali Vrbasa, južno od potoka Crkvene. Zbog debele kamene munare narod ju je zvao još *Kamenom* ili *Debelom* džamijom. Po svoj prilici, podigao ju je u XVI stoljeću Daud (ili Davud), osnivač istoimene medrese. Porušena je 1965. godine. (v. Mujezinović, *Epigrafika... o.c.*, II, str. 210 i Husedžinović, *Dokumenti... o.c.*, str. 451).
- 6 Potpisnik hadži Omer nije naveo u kojoj je džamiji bio imam i hatib.

4

Ono što je na ovom papiru napisano na dobrobit je i vjere i ljudi.

Siromah Ahmed, hatib u Kubad-aginoj džamiji.⁷

(Pečat): Bože, ispuni želju Ahmedovu!

ما هو المسطور في هذا القرطاس نافع
لأمور الدين والناس.

الفقير أحمد الخطيب بجامع قباد اغا

(مهر): برآور الهي مراد أحمد

Ono što muslimani drže za lijepo, lijepo je i kod Boga.

Napisao hadži Mustafa, hatib u Sofi Mehmed-begovoj džamiji.⁸

(Pečat): Prava kuća je vječna kuća.

Bože, neka Muhammed bude zagovornik Mustafi. Godina (1)152/1739-40.⁹

ما رأه المسلمون حسنا فهو عند الله حسن

زبره الحاج مصطفى الخطيب بجامع صوفي

محمد بك

(مهر): دار الحق دار بقا الهي مصطفى

شفيع اوله محمد! (سنة) 152

Stvar je kako je u njemu rečeno, a imalo bi se još mnogo šta reći.

Hasan, imam u Arnaudiji džamiji.¹⁰

(Pečat): Odraz božanske dobrote,
Njegov (Božiji) rob Hasan.

الأمر كما فيه بل هو زايد مما فيه

حسن الامام بجامع ارناؤديه

(مهر): مظهر لطف الهي عبده حسن

7 Kubad-agina ili Džamija na stijeni nalazila se na lijevoj obali Vrbasa. Podigao ju je u XVI stoljeću Kubad-aga, sin Abdulahov. On je imao veći zemljišni posjed u Gornjem Šeheru i vjerovatno je bio starosjedilac. Po imenu njegovog oca Abdulah, može se zaključiti da je bio konvertit. Spominje se među živima 1554. godine. U Banjoj Luci je bio na položaju vojvode (upravitelja policije). Džamija je porušena 1929-30. godine, pod izgovorom da je dotrajala (v. Bejić, *Banja Luka... o.c.*, str. 94 i Husedžinović, *Dokumenti... o.c.*, str. 559-60).

8 Sofi Mehmed-begova džamija nalazila se u Gornjem Šeheru, na desnoj obali Vrbasa. Prema vakufnami iz prve dekade mjeseca safera 962/1554-55., podigao ju je bosanski namjesnik Sofi Mehmed-paša, neposredno nakon što je izvršio prijenos stolice bosanskog sandžaka iz Sarajeva u Banju Luku. Prvobitna džamija je imala visoku kupolu i vitku manaru. Izgled je promijenila krajem XVII stoljeća, kada je, kao i većina objekata Gornjeg Šehera, porušena prilikom upada austrijskih trupa. Obnavljana je 1781-82., 1937. i poslije zemljotresa 1969. godine. Kamena munara očuvala se sve do 1985. godine, kada je srušena i podignuta nova. Po jednom udubljenju ispod mahfila u narodu su je zvali *Jama džamija*. Minirana je i do temelja srušena 4. juna 1993. godine (v. Husedžinović, *Dokumenti... o.c.*, str. 209-14 i 578).

9 Godina u pečatima označava godinu kada je vlasnik dao izraditi pečat, a ne godinu nastanka dokumenta.

10 Isto kao u bilješci pod br. 3, str. 74.

Vaš sluga blagosiljatelj Mustafa, muderis i muallim-i sibjan.¹¹
 (Pečat): Bože, ostvari (želju)
 Mustafinu!

To je tako i ja to svjedočim.
 Mustafa, hatib u hadži Alijinoj džamiji.¹²
 (Pečat): Božiji rob Mustafa.

Kako je napisano tako je i potvrđeno.
 Ahmed Vaiz-zade, imam u Debagiji
 džamiji.¹³
 (Pečat): O Ti koji si dovoljna zaliha
 Svome robu Ahmedu.

Stvar je onakva kako je ovdje napisano i
 ja to svjedočim.¹⁴
 Ja, siromah Salih, imam u hadži
 Osmanovoj džamiji.¹⁵
 (Pečat): Bože, ostvari želju Salihovu!

- 11 Nije naveo u kojoj je medresi bio muderis niti u kome je mektebu podučavao djecu.
- 12 Sabira Husedžinović navodi da se u popisu iz 1604. godine *Hadži Salihova* džamija navodi kao mesdžid *Hadži Alije* i da ju je obnovio u XVII stoljeću hadži Salih. Kasnije je dobila naziv *Stupnička*, zbog toga što se stanovništvo ove mahale bavilo obradom rupa i kudelje pomoću stupa na Vervasu. (v. Husedžinović, *Dokumenti...* o.c., str. 130).
- 13 *Debagija* ili *Tabačka* džamija nalazila se na lijevoj obali Vrbasa u Gornjem Šeheru. Bila je centar istoimene mahale, koja je naziv *Tabaci* dobila po obrtnicima koji su na obali Vrbasa stavili kožu. Slično je bilo i sa *Tabačkim* mesdžidom u Sarajevu. Džamija je bila sa drvenom munarom i zidovima od čerpiča. Podignuta je u XVI stoljeću, a porušena je neposredno nakon Prvog svjetskog rata 1919. godine (v. Bejić, *Banja Luka...* o.c., str. 94 i Husedžinović, *Dokumenti...* o.c., str. 558).
- 14 U originalu umjesto riječi شاهد stoji samo شا.
- 15 *Hadži Osmanova* ili *Talina* džamija, sa drvenom munarom i dosta visokim mihrabom sa pet redova stalaktita, nalazila se na Pobrdu, nedaleko od *Arnaudije* džamije. Nije tačno poznato kada ju je hadži Osman Đumišić (brat hadži Behram-efendije Đumišića) podigao, ali se pretpostavlja da je to bilo krajem XVI ili početkom XVII stoljeća. Naziv *Talina* džamija dobila je po narodnom junaku Tali Ličaninu, za koga postoji vjerovanje da je tu ukopan poslije pogibije u buni Krajinskog protiv zloglasnog valije Mehmed-paše Vuće (16. II - 16. III 1638). Zapaljena je 8. septembra 1993. godine, kada su joj izgorjeli krov, munara i trijem, a sjeverozapadni zid porušen (v. Mujezinović, *Epogra-*

العبد الداعي الفقر مصطفى المدرس
 ومعلم صبيان
 (مهر): برآور الهي مصطفى

ذلك كذلك وأنا شاهد على ذلك
 مصطفى الخطيب بجامع الحاج علي
 (مهر): بنده خدا مصطفى

ما فيه من التحرير كما فيه من التقرير
 أحمد واعظ زاده الامام بجامع دباغان
 (مهر): يا كافي المهمات عبده أحمد

الأمر كما حزّر فيه وأنا شا بما فيه
 وأنا الفقر صالح الامام بجامع الحاج عثمان
 (مهر): برآور الهي مراد صالح

11	الداعي الفقير الحاج (أبو) بكر الخطيب
Vaš blagosiljatelj, siromah hadži (Ebu)	بجامع مصطفى پاشا
Bekr, hatib u Mustafa-pašinoj džamiji. ¹⁶	(مهر): عبد أبو بكر
(Pečat): Njegov (Božiji) rob Ebu Bekr.	
12	الأمر كما ذكر فيه
Stvar je onakva kako je navedeno.	وأنما الفقير يوسف الخطيب بفتحيه
Ja, siromah Jusuf, hatib u Fethiji džamiji u Gradišci. ¹⁷	درغردشقة
(Pečat): Bože, ispuni želju Jusufovu!	(مهر): برآور الهي مراد يوسف

fika... o.c., II, str. 216, Salih Sidki Hadžihuseinović, Muvekkit, *Povijest Bosne /Dalje: Muvekkit/ I*, Sarajevo, 1998., str. 316, Husedžinović, *Dokumenti... o.c.*, str. 130, 578 i 607).

16 *Mustafa-pašina* ili *Mustaj-pašina* džamija nalazila se u današnjoj Desnoj Novoseliji. Podigao ju je u zadnjoj deceniji XVII ili najkasnije u prvoj deceniji XVIII stoljeća Mu-stafa-beg Ferhadpašić-Sokolović, potomak Ferhad-paše Sokolovića, koji je najprije bio defter-čehaja, zatim bosanski alajbeg, kapetan i mutesellim banjalučki. Na položaju banjalučkog mutesellima ostao je duže vremena. Kako se u ratu protiv Austrije istakao kao junak, dobio je titulu paše. Godine 1708. imenovan je namjesnikom u Tripolisu. Iste godine premješten je u Bosnu i imenovan namjesnikom, ali je ubrzo umro (v. Hamdija Kreševljaković, *Izabrana djela /Dalje, Kreševljaković... o.c./I*, Sarajevo, 1991., str. 294, Vedad Bišćević, *Bosanski namjesnici osmanskog doba (1463-1878)*, Sarajevo, 2006., str. 225-26 i Bejtić, *Banja Luka... o.c.*, str. 114). Porušena je 1955. godine (v. Husedžinović, *Dokumenti... o.c.*, str. 561).

17 Ovo je prvi potpisnik koji nije iz Banje Luke nego iz Gradiške. Po njenom imenu *Fethija* može se zaključiti da je to bila prva džamija koja je podignuta u Gradišći nakon što ju je 1537. (a prema Šabanoviću, v. *Bosanski pašaluk*, str. 180, 1535) godine osvojio Gazi Husrev-beg. Kada je 1660. godine u Gradišći boravio Evlija Čelebi, zabilježio je da je u njoj bilo dvadeset i šest islamskih bogomolja, od kojih se u osam klanja džuma namaz (v. Evlija Čelebi, *Putopis*, Sarajevo, 1979., str. 218-19). Međutim on po imenima navodi samo *Carevu* džamiju u tvrđavi i *Hadži Bekirovu* džamiju. *Fethija* je, najvjero-vatnije, drugi naziv za *Carevu* džamiju, a *Careva* ili *Hunkarija* džamija je, opet, drugi naziv za džamiju sultana Sulejmmana I Veličanstvenog (vl. 1520-66), u čije je doba po-dignuta. Prema razgovoru sa Besim-efendijom Šeperom, glavnim imamom Medžisa IZ u Gradišći, danas u Gradišći nema ni traga od te džamije niti ko zna da je postojala. Nije nam poznato kada je porušena. Zna se, međutim, da je tvrđava u Gradišći ponovo sagrađena za vrijeme kapetana Ibrahim-bega 1767-68. godine i da je na osnovu carskog fermana iz 1181/1767-68. godine iz Sarajeva upućeno 40 majstora dundera za izgra-dnju tvrđave u Gradišći (v. Muvekkit, II, str. 542).

13
Stvar je kao što je rečeno i ja to svjedočim.

Ja, siromah Omer, hatib u Gazanferiji.¹⁸
(Pečat): Božiji rob, Omer.

14
Siromah Mustafa, imam u Omer-efendijinoj džamiji.¹⁹

(Pečat) Bože, ostvari želju Mustafinu!

15
Najsmjerniji rob hadži Jusuf, imam u Kalauziji džamiji.²⁰

(Pečat): Jusuf.

16
To je tako i ja sam svjedok da je tako.

Ja, siromah Salih, imam u hadži Omerovoj džamiji.²¹

(Pečat): ... Salih, godina (1)131/1718-19.²²

الأمر كذلك وأنا شاهد بهذا

وأنا الفقير عمر الخطيب بقضنطيريه
(مهر): بنده خدا عمر

الفقير مصطفى الامام بجامع عمر أفندي

(مهر): برآور الهي مراد مصطفى

أضعف العباد الحاج يوسف الامام بجامع
قولاعزية
(مهر): يوسف

ذلك كذلك وأنا شاهد بذلك
وأنا الفقير صالح الامام بجامع عمر أفندي

(مهر): ... صالح (سنہ) 131

18 *Gazanferija* džamija nalazila se u istoimenoj mahali, na desnoj obali Vrbasa, nasuprot *Daudije* džamije. Podigao ju je krajem XVI stoljeća Ferhad-pašin savremenik i potpisnik njegove vakufname, vojvoda i zaim Gazanfer. Na ratnim planovima iz vremena Bitke pod Banjom Lukom (1737) džamija je ucrtana kao masivni objekat sa kupolom, pa se može pretpostaviti da je bila izgrađena u stilu monumentalnih građevina XVI stoljeća. Kupola je stradala tokom ove ili neke kasnije bitke. Obnavljana je prije austro-ugarske okupacije 1878. Prije rušenja imala je nižu kamenu munaru. Minirana je i do temelja srušena 4. jula 1993. godine (v. Husedžinović, *Dokumenti...* o.c., str. 429-30 i 578).

19 *Hadži Omerova* ili *Dolačka* džamija sa drvenom munarom (v. sliku: Madžida Bećirbegović, *Džamije sa drvenom munarom u Bosni i Hercegovini*, Sarajevo, 1990., str. 123) nalazila se na lijevoj obali Vrbasa, istočno od *Ferhadije*. Podigao ju je hadži Omer u XVII stoljeću. Džamija je zbog dotrajalosti bila renovirana 1968-69. godine. Minirana je i zapaljena 9. septembra 1993. godine. Godinu dana kasnije, u septembru 1994. svi ostaci su joj odvezeni na smetlište (v. Husedžinović, *Dokumenti...* o.c., str. 578 i 611).

20 *Kalauzija* džamija nalazila se na lijevoj obali Vrbasa u blizini *Hadži Omerove* (*Dolačke*) džamije. Podignuta je, najvjerovatnije, u XVII stoljeću, a srušena je u savezničkom bombardovanju 1944. godine. (v. Husedžinović, *Dokumenti...* o.c., str. 559-60).

21 Isto kao u bilješci pod br. 19.

22 Na otisku se vidi samo dio pečata potpisnika na kome je čitljivo Salih i godina (1)131.

17	بنده حسين قپودان بنالوقه
Vaš sluga Husejn, kapetan u Banjoj Luci. ²³	(مهر): حسين ...
18	بنده ابراهيم قپودان غرادشقه
(Pečat): Husejn... ²⁴	(مهر): سلام على ابراهيم (سنہ) 156
Vaš sluga Ibrahim, kapetan u Gradišći. ²⁵	بنده ابراهيم قپودان غرادشقه
(Pečat): Neka je u miru Ibrahim! ²⁶	(مهر): سلام على ابراهيم (سنہ)
Godina (1)156/1743.	156
19	بنده بختیار سرطوبی بنا لوقه
Vaš sluga Bahtijar, sertopi (zapovjednik tobdžija) u Banjoj Luci ²⁷	(مهر): عبد الصمد بختیار بن محمد (سنہ)
(Pečat): Božiji ²⁸ rob Bahtijar, sin Muhamedov. ²⁹ Godina (1)158/1745.	158

- 23 Husejna na položaju kapetana banjalučke kapetanije nalazimo 1157/1744. godine. On se, naime, na jednom dokumentu koji je izdao kadija Ali u prvoj dekadi mjeseca rebiu-l-evvela te godine u svojstvu svjedoka potpisao kao kapetan banjalučke kapetanije riječima: *عمدة الأمجاد والأکرام حسین بیک قپودان بنا لوقه* (v. br. A-275 u Đumišića zbirci). Nije isključeno da je kapetan postao i ranije i da je na tom položaju naslijedio kapetana Mehmeda ili Muhameda, koji je tu službu vršio do 1736. godine. Kreševljakoviću ovaj dokumenat nije bio dostupan pa je napisao: "Između 1736. i 1762. nisam našao spomena ni jednom banjalučkom kapetanu. Godine 1762. tu službu vršio je Husejn..." (v. *Kreševljaković...* o.c., str. 146). Kapetan Husejn je umro je 1763. godine i ukopan je u groblju kod Majdanske džamije. (v. Mujezinović, *Epigrafika...* o.c., II, str. 221). Budući da je on potpisnik ovog arzuhalu, sa sigurnošću se može tvrditi da *arzuhal* potječe najkasnije iz te godine. Isto tako, arzuhal nije mogao nastati prije 1163/1749-50. godine, jer ta godina stoji na pečatu jednog od njegovih potpisnika (v. potpisnika pod br. 33).
- 24 Veći dio pečata je otkinut, tako da je na njemu čitljivo samo ime Husejn.
- 25 Ibrahim-beg je sin kapetana Džine Kapetanovića, koga je 1739. godine, poslije Bitke pod Banjom Lukom, nakon što je Gradiška ponovo pripala Turskoj, Ali-paša Hekimoglu postavio za kapetana u Gradišći. Umro je poslije 1769. godine i ukopan je u Gradišći. (v. *Kreševljaković...* o.c./ I, str. 146).
- 26 Budući da mu je bilo ime Ibrahim, on je kao moto za tekst na svome pečatu uzeo 109. ajet sure *as-Sâffât*.
- 27 *Tobdžije* su vršile službu po gradskim tabijama, a bilo ih je i po kulama i čardacima. Veće kapetanije, medu koje je spadala i banjalučka, imale su po dva do tri džemata tobđžija. Njihovi zapovjednici zvali su se *topčage*, *topčibaše* ili *sertopi*. Zapovjednik tobđžija kapetanije u Banjoj Luci Bahtijar, sin Muhamedov nosio je titulu *sertopi* (v. *Kreševljaković...* o.c., str. 34).
- 28 U originalu upotrijebljeno Božije ime *الحمد لله* коje spada u jedno od 99 lijepih Božijih imena (الأسماء الحسنة).
- 29 Ime *Muhammad* napisano sa tešdidom čitali smo kao Muhamed, a bez tešdida kao Mehmed.

20

Vaš sluga Mehmed, aga II džemata azapa³⁰, Banja Luka. (Bez pečata)

بنده محمد عزبان ثانی بنا لوقه

21

Vaš sluga Mehmed, aga IV džemata azapa, Banja Luka.

بنده محمد عزبان رابع بنا لوقه

(Pečat): Svoju stvar predajem Bogu. Nema snage ni pomoći bez Boga. Dovoljan mi je Bog. Divan li je On zaštitnik! Njegov (Božiji) rob Mehmed.

(مهر): وأفَوْضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ حَسْبِيَ اللَّهُ وَنَعْمَ الْوَكِيلُ عَبْدُهُ مُحَمَّدٌ.

22

Vaš sluga Ali, aga V džemata azapa, Banja Luka.

بنده علي عزبان خامس بنا لوقه

(Pečat): Bože, ispuni želju Alijinu!

(مهر): بِرَأْوَرِ الْهَيِّ مَرَادُ عَلِيٍّ.

23

Vaš sluga Davud, aga I džemata farisa³¹, Banja Luka.

بنده داود فارسان أول بنا لوقه

(Pečat): Bože, daj da Davudovi poslovi budu uspješni! Godina (1)133/1720-21.

(مهر): عَمَلَ تَاهَ مُوفَّقٌ اولَهُ يَا رَبَّ دَاؤَدْ (سنہ) 133

24

Vaš sluga Salih, aga II džemata farisa, Banja Luka.

بنده صالح فارسان ثانی بنا لوقه

(Pečat): Bože, ispuni želju Salihovu!

(مهر): بِرَأْوَرِ الْهَيِّ مَرَادُ صَالِحٍ.

30 *Azapi* su bili rod vojske čiji su pripadnici držali stražu po gradskim kapijama, mostovima, kulama i palankama. Bili su dosta brojni. U nekim kapetanijama bilo je i po deset džemata azapa. Ovaj rod vojske dijelio se na *buljuke* i *ode*. Na čelu svakog džemata azapa stajao je *azapaga*, a na čelu *ode* *odobaša* ili *seroda*. U kapetanijama Dubica, Banja Luka i Mostar bili su kapetani age prvog džemata ovih nefera (v. *Kreševljaković...* o.c., str. 34 i Hazim Šananović, *Vojno uređenje Bosne od 1463. god. do kraja XVI stoljeća* /Dalje: Šabanović, *Vojno uređenje*, Sarajevo, 1961., str. 216-17).

31 *Farisi* ili konjanici bili su glavni rod vojske po kapetanijama. Oni su bili detaširani po raznim mjestima i često su obilazili određena područja. Pored odlaska u rat, služili su i kao *tatari* i *poštari*, prenoseći službene vijesti. U nekim kapetanijama, kao što je banjalučka, bilo ih je i po deset džemata. Od svih rodova vojske farisi su bili najbolje plaćeni. Svaki faris imao je konja koga je sam izdržavao (v. *Kreševljaković...* o.c., str. 34 i Šabanović, *Vojno uređenje...* o.c., str. 218).

25

Vaš sluga Ibrahim, aga III džemata farisa, Banja Luka.

بندہ ابراهیم فارسان ثالث بنا لوقہ

(Pečat): Oslonio sam se na svoga Stvoritelja. Ibrahim.

(مهر): توکلی علی خالقی ابراهیم

26³²

Vaš sluga Muhamed, aga VI džemata farisa, Banja Luka.

بندہ محمد فارسان سادس بنا لوقہ

(Pečat): Muhamede, budi zagovornik (kod Boga) svome sljedbeniku Muhamedu!

(مهر): یا محمد قیل شفاعت امکندر محمد

28

Vaš sluga Ali, aga VII džemata farisa, Banja Luka.

بندہ علی فارسان سابع بنا لوقہ

(Pečat): Bože, podari Aliji slavu oba svijeta!

(مهر): عزّت دارین مظہر اولہ یا رب علی

29

Vaš sluga Ibrahim, aga VIII džemata farisa, Banja Luka.

بندہ ابراهیم فارسان ثامن بنا لوقہ

(Pečat): Neka je u miru Ibrahim!

(مهر): سلام علی ابراهیم

30

Vaš sluga Ibrahim, aga džemata jemin đonlija³³, Banja Luka.

بندہ ابراهیم گوکلیان یمین بنا لوقہ

(Pečat): Bože, podari Ibrahimu sreću oba svijeta!

(مهر): دولت دارین مظہر اولہ یا رب ابراهیم

32 Imena, potpisi i pečati 26. i 27. potpisnika, najvjerovatnije, zapovjednika IV i V džemata farisa su na dokumentu otkinuta.

33 *Đonlije* ili *đonlije* su rod vojske koji je bio zastupljen u vrlo malom broju kapetanija. Kreševljakoviću su bile poznate jedino *đonlije* u Tešnju i Prijedoru. Iz sva tri ova arzuhala se vidi da ih je bilo i u Banjoj Luci. Prema Kreševljakoviću, *gönüllü* (گوکلیل) su bili dobrovoljci, ali su u našim krajevima bili plaćeni. On navodi da je u tvrđavi Prijedor bio *gönülijan jemin džemat* tj. džemat desnih đonlija..." (v. Kreševljaković... o.c., str. 37). Ne znamo na osnovu čega je *gönülijan jemin* (گوکلولیان یمین) preveo kao džemat desnih đonlija. Nama se čini da je ovaj prijevod pogrešan. Prije svega, ako su postojale desne đonlije bilo bi za pretpostavku da su postojale i lijeve, a njih nigdje ne susrećemo. Budući da arapski izraz *jemin* (عین) znači i zakletvu, nama bi mnogo bolji prijevod bio *džemat đonlija pod zakletvom*. Ovome ide u prilog i objašnjenje Šemsettina Samija značenja riječi گوکلیل u kome pod 2. kaže: قرعه افاددن او مدیغی و یا قرعه سی اصابت اینتمدیکی: (v. Šemsettin Sami, *Qamus al-a'lam*, /Dalje, Sami, *Qamus/ Istanbul*, 1317/1899, str. 1210). Prema Šabanoviću (v. *Vojno uređenje...* o.c., str. 218), to je bila plaćenička vojska obavezna da čuva granice, varoši i kasabe, ali se javljaju i u

31

Vaš sluga Ibrahim, aga I džemata martoloza,³⁴ Banja Luka.

بنده ابراهیم مارتلوسان اول بنا لوقه

(Pečat): Bože, daj da dočekam da stanem na Mekami Ibrahim i poljubim Crnu Kabu!

(مهر): یارب باستان مقام ابراهیم وکعبه
سیاه کریم (!)

32

Vaš sluga Husejn, aga martoloza u Banjoj Luci.

بنده حسین مارتلوسان بنا لوقه

(Pečat): Oslonio sam se na svoga Stvoritelja... Husejn.

(مهر): توکلی علی خالقی ... (حسین)

33

Vaš sluga Ibrahim, čauš pomoćnika age tobđžija.

بنده ابراهیم چاوش وکیل طویجی

(Pečat): Bože, ispuni želju Svoga roba Ibrahima! Godina 1163/1749-50.

(مهر): برآور الهی مراد عبدہ ابراهیم (سنہ)

1163

34

(Pečat): Bože, ispuni želju Alijinu!³⁵

(مهر): برآور الهی مراد علی

35

Vaš sluga Ibrahim, aga II džemata azapa, Gradiška.³⁶

بنده ابراهیم عزبان ثانی غرادشقه

ratnim ekspedicijama kao teška kavaljerija na bojištima. Kao i u Prijedoru, i ove donlige u Banjoj Luci su pripadale džematu *jemin donlija*. Njihov džemat dijelio se na *buljuke*. Zapovjednici ovog roda vojske zvali su se *donluage* ili *donlage* i od toga je izvedeno prezime tešanjske porodice Đonlagić, čiji su preci sredinom XVIII stoljeća bili đonlage (v. *Kreševljaković...* o.c., str. 37).

- 34 Martolozi su po zлу glasu poznati kršćani koji su još u XV stoljeću služili u turskoj vojsci u pograničnim mjestima i često upadali u susjedne kršćanske zemlje i tamo harali i robili. Međutim martolozi su znali preći preko granice i tamo stupiti u kršćansku službu. Tamo su uvježbavani i otpremani u borbu protiv turskih martoloza. Prava služba martoloza je bila čuvanje puteva, naročito klanaca od razbojnika, slična službi derben-džija. Martolozi po kapetanijama u XVIII stoljeću su bili muslimani, ali, sigurno, nije tako bilo od početka ove institucije. U organizaciji kapetanije, martolozi su imali svoje džemate sa agom na čelu (v. *Kreševljaković...* o.c., str. 37; Nedim Filipović, *Islamizacija u Bosni i Hercegovini*, Sarajevo, 2008., str. 263-64 i Šabanović, *Vojno uređenje...* o.c., str. 218).
- 35 Potpis i bilješka otkinuti. Ostao je jedino pečat sa imenom Ali i riječ deveti. Najvjero-vatnije je ovaj Ali bio aga devetog džemata farisa.
- 36 Na dokumentu nedostaje pečat potpisnika.

36

Vaš sluga Mehmed, čehaja I džemata azapa, Banja Luka.³⁷

(Pečat): Bože, ispuni želju
Mehmedovu!

بندہ محمد کتخدا عزیزان اول بنا لوقہ

(مهر): برآور الہی مراد محمد!

37

Vaš sluga Muhamed, bajraktar I džemata azapa.³⁸

(Pečat): Oslonio sam se na svoga Stvoritelja. Njegov (Božiji) rob Muhamed.

بندہ محمد علمدار عزیزان اول

(مهر): توکلی علی خالقی عبده محمد.

38

Vaš sluga Ali, čauš I džemata azapa.

(Pečat): Bože, učini Alijine poslove uspješnim!

بندہ علی چاوش عزیزان اول

(مهر): رب وفق امور علی!

39

Vaš sluga Abdulah, serde I džemata azapa.³⁹

(Pečat): Njegov (Božiji) rob Abdulah.

بندہ عبد اللہ سرده عزیزان اول

(مهر): عبده عبد اللہ

40

Vaš sluga Husejn, bajraktar zapovjednika tobdžija u Banjoj Luci.

(Pečat): Bože, ispuni želju Husejnovu!

بندہ حسین... علمدار سرطوبی بنا لوقہ

(مهر): برآور الہی مراد حسین!

41

Vaš sluga Ibrahim, serde VI džemata farisa.

(Pečat): Bože, ispuni želju Ibrahimovu!

بندہ ابراهیم سرده فارسان سادس

(مهر): برآور الہی مراد ابراهیم!

-
- 37 Budući da je čehaja kapetanov zamjenik, da se zaključiti da je banjalučki kapetan Husejn ujedno bio i aga (zapovjednik) prvog džemata azapa.
- 38 Samostalni agaluci i kapetanije i pojedini gradovi imali su svoje bajrake i bajraktare (*alemdare*). Bajraktar kapetanije je pripadao onome džematu kome je kapetan bio aga. Prema tome, kapetan Husejn je bio ujedno i aga prvog džemata azapa.
- 39 Zvanje *serde* (سردہ) nismo pronašli ni u jednoj drugoj kapetaniji niti ga je Kreševljaković spomenuo u svome radu o kapetanijama. Najvjerovalnije je riječ o perzijskoj kovanici nastaloj od riječi سر (glava) i ده (deset), tj. zapovjednik desetine. Budući da su se organizacijski džamati dijelili na *buljuke* i *ode* i da je *oda* brojala 8-12 *nefera*, moguće je da se ovdje radi o ondašnjem perzijskom nazivu za *odobašu*. U svakom slučaju, ovdje se ne radi o izrazu za seoskog poglavicu koji se isto piše, ali drukčije čita (*serdih*).

42

Vaš sluga Husejn, čehaja IV džemata farisa.

(Pečat): Bože, ispuni želju Husejnovu!

43

Vaš sluga Hasan, bajaraktar II džemata azapa, Banja Luka. (Nedostaje pečat).

44

Vaš sluga Abdulah, serde I džemata farisa.⁴⁰

(Pečat): Njegov (Božiji) rob Abdulah.

45

Vaš sluga Ibrahim, bajaraktar I džemata farisa.

(Pečat): Bože, ispuni želju Ibrahimovu!

46

Vaš sluga Ebu Bekr, serde VIII džemata farisa.

(Pečat): Njegov (Božiji) rob Ebu Bekr.

47

Vaš sluga Ali, čehaja zapovjednika tobđžija u Banjoj Luci.

(Pečat): Bože, ispuni želju Alijinu!

48

Vaš sluga Mehmed, serde III džemata farisa.

(Pečat): Njegov (Božiji) rob Mehmed.

49

Vaš sluga Omer, serde I džemata farisa.

(Pečat): Bože, ispuni želju Omerovu!

50

Vaš sluga Salih, serde VII džemata fari-sa.

(Pečat): Bože, ispuni želju Salihovu!

51

Vaš sluga Ahmed, serde IV džemata farisa.

(Pečat): Nečitak.

بنده حسين كتخدا فارسان رابع

(مهر): برآور الهي مراد حسين!

بنده حسن علمدار عزيان ثاني بنا لوجه

بنده عبد الله سردهء فارسان أول

(مهر): عبد الله

بنده ابراهيم علمدار فارسان أول

(مهر): برآور الهي مراد ابراهيم!

بنده ابو بكر سردهء فارسان ثامن

(مهر): عبده أبو بكر

بنده علي كتخدا سرطوي بي لوجه

(مهر): برآور الهي مراد علي

بنده محمد سردهء فارسان ثالث

(مهر): عبده محمد

بنده عمر سردهء فارسان أول

(مهر): برآور الهي مراد عمر

بنده صالح سردهء فارسان سابع

(مهر): برآور الهي مراد صالح

بنده أحمد سردهء فارسان رابع

(مهر)

40 Ovaj potpisnik pojavljuje se dva puta, i to jednom kao serde prvog džemata azapa (v. pod br. 39) i ovdje kao serde prvog džemata farisa.

52

Vaš sluga Mustafa, serde I džemata
azapa.

بنده مصطفی سردهء عزبان اول

(Pečat): Nečitak.

: (مهر)

53

Vaš sluga Hasan, serde VIII džemata
farisa.

بنده حسن سردهء فارسان ثامن

(Pečat): Nečitak.

: (مهر)

ARZUHAL II¹⁴

upućen Visokoj Porti¹⁵ od strane alima, dobrih i pobožnih ljudi, imama, hatiba i vaiza banjalučkih džamija, mustahfiza banjalučke tvrđave, kapetana, aga, oficira i vojnika svih rodova vojske banjalučke kapetanije i drugih uglednih građana Banje Luke, u kome tvrde da se u ovom kadiluku ne poštuje zakon, da vlast svakodnevno uznemirava građane, neosnovano ih hapsi, progoni i zastrašuje, da vlada korupcija i da u tome učestvuju i naibi. Oni dalje tvrde da je Sim-zade hadži Omer-efendi, smijenjeni kadija sa položaja kadije u Tešnju, čestit, ugledan i pošten alim, te mole da mu se izda odgovarajući ferman, kojim bi bio postavljen na položaj naiba u Banjoj Luci.

Slijede bilješke, imena, pečati i drugi podatci potpisnika arzuhalu u originalu i prijevodu na bosanski jezik:

14 Dokumenat se u Đumišića zbirci u GH biblioteci u Sarajevu vodi pod privremenim brojem A-8.

15 Za razliku od arzuhalu pod br. I, koji je upućen bosanskom namjesniku, ovaj je upućen direktno na Visoku portu u Carigradu, što se nedvosmisleno vidi iz uvodnih riječi: *عبدالله سنبه سرده نشان لا زالت محفوظة بعنایت المللک المیلان*: (v. Prilog br. 2). Budući da se radi o istom predmetu, izgleda da prvom arzuhalu nije udovoljeno, pa je upućen novi, kome je, po svoj prilici, udovoljeno, jer hadži Omera Sim-zadeta kasnije nalazimo na položaju kadije u Banjoj Luci.

1
Ono što vjernici drže za lijepo, lijepo je
i kod Boga.

Vaš sluga blagosiljatelj hadži Mehmed,
imam u Sofiji džamiji.¹

(Pečat): Bože, ispuni želju
Mehmedovu!

2
Ko upućuje na dobro isto je kao da ga i
sam čini.

Vaš sluga blagosiljatelj Ahmed, imam u
Kubad-aginoj džamiji.²

(Pečat): Ahmed.

3
Sve što je u njemu, bez sumnje je istina.
Vaš sluga blagosiljatelj Jusuf, imam u
Halil-pašinoj džamiji.³

(Pečat): O Stvoritelju, Koji si istinski Bog,
podari mi šest stvari:
znanje, radost, veselje,
iman, sigurnost i zdravlje!
Tvoj rob Jusuf.

ما رأه المؤمنون حسنا فهو عند الله حسن

العبد الداعي الحاج محمد الامام بجامع
صوفيه

(مهر): برآور الهي مراد محمد!

الدال على الخير كفاعله

العبد الداعي أحمد الامام بجامع قوباد اغا

(مهر) أحمد

كل ما يحييه حق لا ريب فيه

العبد الداعي يوسف الامام بجامع خليل باشا

(مهر) أى بار خدا بحق هستي

شش چيزمرا مدد فرستي

علم و عمل و فراح رستي

ايمان وأمان و تن درستي

بنده يوسف

1 Najvjeroatnije je riječ o *Sofi Mehmed-pašinoj* džamiji. (v. opširnije u bilješci pod br. 8, str. 75).

2 O *Kubad-aginoj* džamiji ili *Džamiji na stijeni* vidi opširnije u bilješci pod br. 7, str. 75.

3 U našoj nauci do sada nije bilo poznato da je u Banjoj Luci postojala *Halil-pašina* džamija. Njeno postojanje naslućuje jedino Sabira Husedžinović u svojim *Dokumentima opstanka* (v. str. 147-48), gdje kaže: "Zanimljiv je podatak da su u blizini *Halil-pašinog* turbeta, na prostoru između Gornjeg i Donjeg Šehera, otkriveni temelji nekog većeg objekta. Pretpostavlja se da je to bila džamija ovog bosanskog namjesnika, ali to nije istraženo..." Autorica zatim navodi da je na karti iz 1785. ("Plan tvrdave Banje Luke sa okolinom" iz 1785.) u blizini turbeta ucrtana velika džamija, čija osnova ima osmougaoni oblik. Sada, kada imamo i dokumenat da je u Banjoj Luci postojala *Halil-pašina* džamija, nema nikakve sumnje da je ona bila u blizini njegova turbeta. *Halil-pašine* mahale nema u popisu banjalučkih mahala iz 1851. godine, a koji se čuva u Arhivu Bosne i Hercegovine (v. Bjetić, *Banja Luka... o.c.*, str. 115).

Halil-paša je porijeklom iz Livče polja kod Bosanske Gradiške. Bio je oženjen kćerkom sultana Murata III (vl. 1574-1595) i badženog Ibrahim-paše Bosanca, koji je za vrijeme Murata III bio na položaju velikog vezira. Halil-paša je na položaju bosanskog beglerbega sa sjedištem u Banjoj Luci bio poslije Ferhad-paše Sokolovića (1589-90). Kasnije je nekoliko godina uzastopno bio *kapudan* (admiral) turske mornarice. Umro

4

Ono što se u njemu navodi, odgovara činjeničnom stanju.

ما فيه من المقال موافق لحقيقة الحال

Vaš sluga blagosiljatelj Abdulah, imam u Hadžibabinoj džamiji.⁴

العبد الداعي عبد الله الإمام بجامع حجي بابا

(Pečat): Stvoritelju, obaspi Abdulaha Svojim zadovoljstvom!

(مهر) رضا جوی حضرت باری عبد الله

5

Nema sumnje da je tačno ono što je u njemu napisano.

ما هو المحرر فيه مقرر لا ريب فيه

Vaš sluga blagosiljatelj Omer, hatib u Hunkariji džamiji.⁵

العبد الداعي عمر الخطيب بجامع حنکاریه

(Pečat): Omer.

(مهر): عمر

je u Banjoj Luci u zadnjoj deceniji XVI stoljeća, a ukopan je na pola puta iz Donjeg u Gornji Šeher, gdje mu je podignuto turbe. Turbe je u tlocrtu imalo osmuogaoni oblik i bilo je presvedeno kupolom. U turbetu su se nalazila dva sarkofaga, od kojih je jedan bio njegov, a drugi njegovog bajraktara (*alemdara*). Poznato je da je Halil-paša u selu Lijevče podigao džamiju i da je navedeno selo uvakufio za svoju džamiju (v. Beđić, *Banja Luka... o.c.*, str. 108-09, Mujezinović, *Epigrafika... o.c.*, II, str. 217). Kada je Halil-pašina džamija u Banjoj Luci porušena, nije nam poznato. U svakom slučaju, moralo je to biti prije 1851. godine. Halil-pašino turbe minirano je i srušeno 15. decembra 1993. godine. Na sreću, njegov sarkofag je ostao čitav (v. Husedžinović, *Dokumenti... o.c.*, str. 609).

4 *Hadžibabina, hadži Husejinova ili Šarena džamija* nalazila se na lijevoj obali Vrbasa, u predjelu Gornjih Hiseta, na putu iz Gornjeg u Donji Šeher. Podigao ju je hadži Husejn 1026/1617. godine. Strop džamije i musandere bili su lijepo izrezbareni i dekorisani pa je zbog toga prozvana *Šarenom* džamijom. Natpis na džamiji bio je na perzijskom jeziku, što je kod nas prava rijetkost (v. Beđić, *Banja Luka... o.c.*, str. 103 i Mujezinović, *Epigrafika... o.c.*, II, str. 215-16). Porušena je 1959. godine (v. Husedžinović, *Dokumenti... o.c.*, str. 561).

5 *Careva, Hunkarija ili Sultan-Sulejmanova džamija* podignuta je odmah po dolasku Turaka 1528. godine u Gornjem Šeheru. Kada je, kasnije, u blizini podignuta druga džamija *Hunkarija* je prozvana *Starom* ili *Atik* džamijom. Obnavljali su je Elči Ibrahim-paša (1116/1705) i Sirri Selim-paša (1240/1824-25). Porušena je 1957. godine i na njenom mjestu uklotvleni su kablovi visećeg mosta (v. Beđić, *Banja Luka... o.c.*, 93-94, Mujezinović, *Epigrafika... o.c.*, II, str. 194-95 i Husedžinović, *Dokumenti... o.c.*, str. 561).

<p>Ono što sadržava dokumenat u duhu je Šerijata i istine.</p> <p>Vaš sluga blagosiljatelj Ali, imam u Hunkariji džamiji.⁶</p> <p>(Pečat): Božiji rob Ali.</p>	<p>⁶</p> <p>العبد الداعي علي الامام بجامع حنكاريه</p> <p>(مهر): بنده خدا على</p>	<p>ما يحويه الكتاب موافق للشرع والصواب.</p>
<p>Kažem kao što su drugi rekli i nikada neću prestati govoriti istinu.</p> <p>Vaš sluga blagosiljatelj Husejn, imam u hadži Salihovoj džamiji.⁷</p> <p>(Pečat): Hvala Bogu koji je dao da se zovem Husejn.</p>	<p>⁷</p> <p>العبد الداعي حسين الامام بجامع الحاج صالح</p> <p>(مهر): ددتلرم ویره خدا مرادم بحمد الله که حسين اولدي ادم</p>	<p>كما قالوا أقول وعن الحق لا أزول</p>
<p>Oni istinu govore i pravo zbore.</p> <p>Vaš sluga blagosiljatelj Ali, imam u Medhi-begovoj džamiji.⁸</p> <p>(Pečat): Božiji rob Ali.</p>	<p>⁸</p> <p>العبد الداعي علي الامام بجامع مهدي بك</p> <p>(مهر): بنده خدا على</p>	<p>قولهم حقٌّ ومقالمهم صدق</p>
<p>Milostivima će se Bog smilovati.</p> <p>Vaš sluga blagosiljatelj Sulejman, imam i hatib u džamiji Daudiji.⁹</p> <p>(Pečat): Bože, ispuni želju Sulejmanovu!</p>	<p>⁹</p> <p>الراحمون يرحمهم الله</p> <p>العبد الداعي سليمان الامام والخطيب بجامع داوديه</p> <p>(مهر): برآور الهي مراد سليمان</p>	<p>العبد الداعي سليمان الامام والخطيب بجامع داوديه</p>

6 Ibid.

7 Hadži Salihova, Salibija ili Stupnička džamija nalazila se na desnoj obali Vrbasa uzvodno od Gazanferije, a nasuprotni Hadžibabine džamije na lijevoj strani Vrbasa. Podigao ju je ili obnovio hadži Salih u XVII stoljeću. Džamija je bila dotrajala pa je poslije Drugog svjetskog rata temeljno renovirana. Spaljena je 9. septembra 1993. godine kada su joj izgorjeli krov i munara, a zidovi teško oštećeni (v. Husedžinović, *Dokumenti... o.c.*, str. 130 i 561).

8 Mehdi-begova džamija ili džamija na Hisetima nalazila se u Donjem Šeheru na lijevoj obali Vrbasa. Podigao ju je Mehdi-beg u XVI stoljeću. Minirana je i potpuno srušena 3. jula 1993. godine (Vidi: Husedžinović, *Dokumenti... o.c.*, str. 578).

9 Isto kao i u bilješci pod br. 5, str. 74.

10

Ovo je od koristi i za vjeru i za svijet,
naročito za siromašne i nemoćne.

Vaš sluga blagosiljatelj Hasan, imam u
džamiji defterdara Husejn-efendije.¹⁰
(Pečat): Bože, ispuni želju Sulejmanu!

11

Poznato mi je ovo što je u njemu i svje-
dočim da je tačno sve što se u njemu
navodi.

Vaš sluga blagosiljatelj Osman, imam i
hatib u džamiji Ferhadiji.¹¹
(Pečat): Božiji rob Osman.

هذا نافع للدين والدنيا سيماء للفقراء
والضعفاء

العبد الداعي حسن الامام بجامع دفتردار
حسين أفندي
(مهر): برآور الهي مراد سليمان

أحاط علمي بما فيه وأنا شاهد لكل ما يحييه

العبد الداعي عثمان الامام والخطيب بجامع
فرهاد
(مهر): بنده خدا عثمان

- 10 Vidi opširnije u bilješci pod br. 3, str. 74, uz napomenu da je i u ovom dokumentu kao i u prethodnom ime defterdara Hasan-efendije napisano kao Husejin. Na osnovu toga može se zaključiti da je njegovo pravo ime bilo Husejn, a ne Hasan, kako se u našoj literaturi navodi. Svakako, imami njegove džamije prije blizu 250 godina su bolje znali kako mu je bilo pravo ime. Do pogrešnog čitanja imena dolazilo je i kod mnogih drugih ličnosti, naročito imena Mehmed i Muhamed. Tako se ime bosanskog namjesnika Mehmed-paše Kukavice iz Foče (namjesnika Bosne 1116/1752-1169/1755 i 1171/1757-1173/1759) u našoj literaturi redovno navodi kao Mehmed, a ne Muhamed. Do ovoga je došlo pod utjecajem Turaka, koji svako ime محمد čitaju kao Mehmed. Najbolji dokaz da je Kukavici bilo ime Muhamed jeste činjenica da je svoje ime محمد u bilješkama o uvakufljenju rukopisa za svoje medrese u Travniku i Foči svojom rukom svaki put napisao sa tešdidom. Većina njegovih rukopisa iz Travnika danas se čuva u Gazi Husrev-begovoj biblioteci u Sarajevu i na svima stoji ime Muhamed. Osim toga, i na njegovom pečatu stoji ime Muhamed a ne Mehmed. Kao dokaz, citirat ćemo njegovu vlastoručnu bilješku krupnim slovima cijelom dužinom gornje margine na listovima 1b-2a u rukopisu br. R-8468 u kojoj stoji
- وقت هذه النسخة لله العلي الأعلى وأنا الفقير). (الحاج محمد يسر الله له من الخير ما يشاء واما توفيقي الا بالله عليه توكلت واليه أنيب عبد الحاج محمد). Interesantno je da je i Riza-ef. Muderizović u svome radu pod naslovom *Nekoliko muhurova bosanskih valija*, njegovo ime pročitao kao Mehmed (v. *Glasnik Zemaljskog muzeja u Bosni i Hercegovini*, Svezak 1 i 2, Sarajevo, januar-juni 1916., str. 13).

- 11 *Ferhadija* džamija se nalazila na prostoru između tvrđave Kastel, rijeke Vrbasa i potoka Crkvene i predstavljala je jedno od najuspjelijih ostvarenja islamske arhitekture u XVI stoljeću na našem tlu. (v. Bejti, *Banja Luka... o.c.*, str. 97-100 i Mujezinović, *Epigrafika... o.c.*, II, str. 197-200). Podigao ju je posljednji bosanski sandžakbeg i prvi beglerbeg Ferhad-paša Sokolović 987/1579. godine iz sredstava od 30.000 dukata koje je kao otkupninu dobio za oslobođanje habzburškog grofa Engelharda. Teže je oštećena u savezničkom bombardovanju za vrijeme Drugog svjetskog rata, a njena

12

Nema sloge među vjernicima dok se
svačije pravo ne ispoštuje.

لا يقع اتفاق المؤمنين الا على الحق أجمعين

Vaš sluga blagosiljatelj Muhamed,
imam u džamiji Gazanferiji.¹²

العبد الداعي محمد الامام بجامع غضنفريه

(Pečat): Bože, ispuni želju
Muhamedovu!

(مهر): برآور الهي مراد محمد

13

Vaš sluga Mustafa, kapetan i aga I dže-
mata azapa.¹³

بنده مصطفى قپودان عزيزان أول

(Pečat): Prah pod nogama ponosa svje-
ta (tj. Muhameda) Mustafa.

(مهر): خاک پای فخر عالم مصطفی

14

Vaš sluga Hasan, aga II džemata azapa.

بنده حسن عزيزان ثاني

(Pečat): Bože, daj da Hasanovi poslovi
budu uspješni!

(مهر): رب وفق أمور حسن

15

Vaš sluga Ahmed, aga IV džemata
azapa.

بنده أحمد عزيزان رابع

(Pečat): Bože, ispuni želju Ahmedovu!

(مهر): برآور الهي مراد أحمد

16

Vaš sluga Ali, aga V džemata azapa.

بنده علي عزيزان خامس

(Pečat): Oslonio sam se na Boga.

(مهر): توکلت على الله

munara do šerefe srušena je u zemljotresu 27. oktobra 1969. godine. Njenu restauraciju, uključujući i unutrašnju dekoraciju, izveo je Zavod za zaštitu kulturno-historijskog i prirodnog naslijeda BiH 1972-75. godine. Minirana je u noći između 6. i 7. maja 1993. godine u 3^h ujutro, za vrijeme policijskog sata. I pored eksplozije koja je potpuno srušila džamiju, munara je ostala uspravna. Sljedeće noći (8. maja) munara je ponovo minirana i prilikom eksplozije čitava dignuta u zrak, okrenula se i pala, te se poslije toga raspala (v. Husedžinović, *Dokumenti...* o.c., str. 222-274 i 577).

12 Vidi opširnije u bilješci pod br. 18, str. 78.

13 Mustafa-beg je na položaju kapetana banjalučke kapetanije naslijedio kapetana Husejna koji je umro 1177/1763. godine (Vidi bilješku pod br. 23, str. 79). Na tom položaju je bio sve do pred kraj XVIII stoljeća, jer se njegovo ime nalazi u jednom popisu aga banjalučke kapetanije sa oznakom plaća pojedinih džemata. Prema toj listi njegova godišnja plaća je iznosila 114.263 akče (v. *Kreševljaković...* o.c., I, str. 146-47). Budući da se imena skoro svih ovih aga, kao potpisnika, nalaze i na ovom arzuhalu, može se sa sigurnošću tvrditi da i on potječe iz približno istog vremena.

17	بندہ علی فارسان اول
Vaš sluga Ali, aga I džemata farisa. (Pečat): Ponizni Ali na rajskom vrelu Kevser. ¹⁴ God. 1180/1766.	(مهر): خاک سارہ فی کوثر علی (سنہ) 1180
18	بندہ مصطفیٰ فارسان ثانی
Vaš sluga Mustafa, aga II džemata fari-sa. (Pečat): Mustafa, god. (1)177/1763.	(مهر): مصطفیٰ (سنہ) 177
19	بندہ علی فارسان ثالث
Vaš sluga Ali, aga III džemata farisa. (Pečat): Bože, učini uspješnim... Aliji!	(مهر): یا رب وفق.... علی
20	بندہ علی فارسان رابع
Vaš sluga Ali, aga IV džemata farisa. (Pečat): Odraz božanske dobrote, Njegov rob Ali.	(مهر): مظہر لطف الہی عبده علی
21	بندہ مصطفیٰ فارسان خامس
Vaš sluga Mustafa, aga V džemata fari-sa. (Pečat): Mustafa, god. 1188/1774-75.	(مهر): مصطفیٰ (سنہ) 1188
22	بندہ مصطفیٰ فارسان سادس
Vaš sluga Mustafa, aga VI džemata fari-sa. (Pečat): Mustafa. ¹⁵	(مهر): مصطفیٰ
23	بندہ علی فارسان سابع
Vaš sluga Ali, aga VII džemata farisa. ¹⁶ (Pečat): Ponizni Ali na rajskom vrelu Kevser. God. 1180/1766.	(مهر): خاک سارہ فی کوثر علی (سنہ) 1180
24	بندہ ابراهیم فارسان ثامن
Vaš sluga Ibrahim, aga VIII džemata farisa. (Pečat): Odraz božanskog svjetla Ibrahim.	(مهر): مظہر نور الہی ابراهیم

¹⁴ Riječ خاک ساره je perzijski izraz za poniznog i skrušenog (v. B. B. Миллер, *Персидско-русский словарь*, Moskva, 1960., str. 185) a Kevser (کوثر) rajsko vrelo sa koga će piti hazreti Alija (v. Sāmī, *Qāmūs... o.c.*, str. 1190).

¹⁵ Iako nose isto ime Mustafa, age V i VI džemata farisa su različite osobe. To se jasno vidi iz oblika i veličine otiska njihovih pečata.

¹⁶ Aga I i VII džemata farisa je jedna te ista osoba. To se vidi i po imenu i po potpuno istom pečatu.

25		بنده خلیل فارسان تاسع (مهر): بنده خدا خلیل
Vaš sluga Halil, aga IX džemata farisa. (Pečat): Božiji rob Halil.		
26		بنده یوسف مارتلوسان اول (مهر): بنده خدا یوسف
Vaš sluga Jusuf, aga I džemata marto-loza. (Pečat): Božiji rob Jusuf.		
27		بنده حسن مارتلوسان ثانی (مهر): بنده خدا حسن
Vaš sluga Hasan, aga II džemata marto-loza. (Pečat): Božiji rob Hasan.		
28		بنده علی مستحفظان قلعه (مهر): بنده خدا سلیمان
Vaš sluga Ali, aga mustahfiza ¹⁷ u kuli. ¹⁸ (Pečat): Božiji rob Sulejman. ¹⁹		
29		بنده صالح گوگلیان یمین (مهر): بنده خدا صالح
Vaš sluga Salih, aga džemata jemin đon-lja. (Pečat): Božiji rob Salih.		
30		بنده محمد دزدار جدید (مهر): محمد
Vaš sluga Mehmed, novi dizdar tvrdave. (Pečat): Mehmed.		
31		بنده حسن جبه حیان جدید (مهر): بنده خدا حسن
Vaš sluga Hasan, aga džemata novih džebedžija ²⁰ (Pečat): Božiji rob Hasan.		

17 *Mustahfizi* su bili rod vojske po gradovima, čija je služba bila vezana uz grad i opkop ili šarampov oko grada. Njih treba razlikovati od *mustahfiza* koji su vršili istu službu, ali kojima su zapovijedali dizdari. *Mustahfizi* kapetanije su primali plaću, a *mustahfezi* kojima je zapovijedao dizdar uživali su manja lena, gedik-timare, te su spadali u spahijske. Prihod tih timara je iznosio 700-1400 akči i rijetko su prelazili taj iznos (v. *Kreševljaković...* o.c., I, str. 35)

18 Isti ovaj aga, sa godišnjom plaćom od 61.610 akči, nalazi se i u popisu koji navodi Kreševljaković (v. str. 148)

19 Zanimljivo je napomenuti da u popisu ovog age stoji ime Ali, a u pečatu Sulejman.

20 *Džebedžije* su se brinule o čuvanju muničije i prenošenju iz grada u grad i na ratište. Njih nije bilo mnogo i ne zna se da li ih je imala svaka kapetanija. Služba im je bila vezana za gradove, jer su baruthane i skladišta bila u samim gradovima. Zapovijedale su im *džebedži-age* ili *džebedži-baše*. Po starom običaju, u rat je išao svaki šesti džebedžija (v. *Kreševljaković...* o.c., I, str. 36).

32	Vaš sluga Jusuf, aga džemata mustahfiza kod mosta i opkopa.	بنده یوسف مستحفظان جسر خندق
	(Pečat): Bože, daj da Jusufovi poslovi budi uspješni!	(مهر): عمل تاکه موفق اوله يا رب یوسف
33	Vaš sluga Abdulah, aga džemata novih džebedžija	بنده عبد الله جبه جیان جدید
	(Pečat): Abdulah, god. (1)189/1775-86.	(مهر): عبد الله (سنہ) 189
34	Vaš sluga Mehmed, aga džemata novih mustahfiza tvrđave Kastel.	بنده محمد مستحفظان کاستلر جدید
	(Pečat): Božiji rob Mehmed, god. 1167/1753-54.	(مهر): بنده خدا محمد (سنہ) 1167
35	Vaš sluga Hasan, čehaja I džemata azapa.	بنده حسن کتخدا عزبان اول
	(Pečat): Božiji rob Hasan.	(مهر): بنده خدا حسن
36	Vaš sluga hadži Ebu Bekr, bajraktar.	بنده الحاج أبو بكر علمدار
	(Pečat): Odraz božanske dobrote. Njegov (Božiji) rob Ebu Bekr.	(مهر): مظہر لطف الہی عبده أبو بكر
37	Vaš sluga Hasan, čauš.	بنده حسن چاوش
	(Pečat): Odraz božanske dobrote Hasan. Godina 1180/1766-67.	(مهر): مظہر لطف الہی حسن (سنہ) 1180
38	Vaš sluga Mehmed, čehaja.	بنده محمد کتخدا
	(Pečat): Bože, ispuni želju Mehmedovu!	(مهر): برآور الہی مراد محمد
39	Vaš sluga Ali, čehaja (Nama pečata).	بنده علي کتخدا
40	Vaš sluga Ibrahim, čehaja.	بنده ابراهیم کتخدا
	(Pečat): Bože, ispuni želju Ibrahimovu!	(مهر): برآور الہی مراد ابراهیم
41	Vaš sluga Kasim, čehaja.	بنده قاسم کتخدا
	(Pečat): Bože, ispuni želju Kasimovu!	(مهر): برآور الہی مراد قاسم

42		
Vaš sluga Ahmed, čehaja. (Pečat): Bože, ispuni želju Ahmedovu!	43	بنده محمد کتخدا (مهر): برآور الهی مراد محمد
Vaš sluga Husejn, čehaja. (Pečat): Bože, ispuni želju Husejnovu!	44	بنده حسین کتخدا (مهر): برآور الهی مراد حسین
Vaš sluga Jusuf, čehaja. (Pečat): Bože, ispuni želju Jusufovu!	45	بنده یوسف کتخدا (مهر): برآور الهی مراد یوسف
Vaš sluga Mustafa, bajraktar. (Pečat): Oslonio sam se na svoga Stvoritelja. Njegov (Božiji) rob Mustafa.	46	بنده مصطفی علمدار (مهر): توکلی علی خالقی عبده مصطفی
Vaš sluga Mehmed, bajraktar. (Pečat): Mehmed.	47	بنده محمد علمدار (مهر): محمد
Vaš sluga Osman, bajraktar. (Pečat): Bože, daj da poslovi Osmanovi budu uspješni!	48	بنده عثمان علمدار (مهر): عمل تا که موفق اوله یا رب عثمان
Vaš sluga Omer, bajraktar. (Pečat): Oslonio sam se na svoga Stvoritelja, Njegov (Božiji) rob Omer.	49	بنده عمر علمدار (مهر): توکلی علی خالقی عبده عمر
Vaš sluga Hasan, bajraktar. (Pečat): Božiji rob Hasan.	50	بنده حسن علمدار (مهر): بنده خدا حسن
Vaš sluga Ahmed, bajraktar. (Pečat): Božiji rob Ahmed.	51	بنده محمد علمدار (مهر): بنده خدا محمد
Vaš sluga Hasan, serde prvog džemata. ²¹ (Pečat): Božiji rob Hasan.	52	بنده حسن سرده اول (مهر): بنده خدا حسن
Vaš sluga Ibrahim, serde. (Pečat): Bože, spasi kao što si spasio Ibrahima! Amin!		بنده ابراهیم سرده (مهر): صون صمدده همین اوله ابراهیم آمین!

53		
Vaš sluga Ebu Bekr, serde.		بنده أبو بكر سرده
(Pečat): Ebu Bekr, god. (1)188/1774-		(مهر): أبو بكر(سنہ) 188
75.		
54		
Vaš sluga Muhamed, serde.		بنده محمد سرده
(Pečat): Muhamed koji se nada Božijoj milosti.		(مهر): راجی لطف الہی محمد
55		
Vaš sluga Ali, serde.		بنده علي سرده
(Pečat): Odraz božanske dobrote, Njegov (Božiji) rob Ali.		(مهر): مظہر لطف الہی عبدہ علی
56		
Vaš sluga Ahmed, serde.		بنده أحمد سرده
(Pečat): Oslonio sam se na svoga Stvoritelja, Njegov (Božiji) rob Ahmed.		(مهر): توکلی علی خالقی عبدہ احمد
57		
Vaš sluga Osman, serde.		بنده عثمان سرده
(Pečat): Bože, daj da poslovi Osmanovi budu uspješni! ²²		(مهر): عمل تا که موفق اوله یا رب عثمان
58		
Vaš sluga hadži Osman, serde.		بنده الحاج عثمان سرده
(Pečat): Božiji rob Osman.		(مهر): بنده خدا عثمان
59		
Vaš sluga Ali, serde.		بنده علي سرده
(Pečat): Ponizni Ali na rajskom vrelu Kevser. Godina 1180/1766. ²³		(مهر): خاک ساره فی کوثر علی (سنہ) 1180
60		
Vaš sluga Husejn, serde.		بنده حسين سرده
(Pečat): Bože, ispuni želju Husejnovu!		(مهر): برآور الہی مراد حسين

22 Potpisao se i kao bajraktar (v. pod brojem 47)

23 Ovaj Ali potpisao se na tri mjesta, kao aga I džemata farisa (v. pod br. 17), kao aga VII džemata farisa (v. pod br. 23) i ovdje kao serde.

ARZUHAL III¹⁶

upućen bosanskom namjesniku¹⁷ od strane šejhova, alima, dobrih i pobožnih ljudi, imama, hatiba i vaiza banjalučkih džamija, mustahfiza banjalučke tvrđave, kapetana, aga, oficira i vojnika svih rodova vojske banjalučke kapetanije i drugih uglednih građana Banje Luke u vezi sa sporom sa Dervišom Abdulah-begom¹⁸ i Mustaj-begom¹⁹ iz Jajca oko ubiranja godišnje berive (mevadžiba za plaće osoblja banjalučke kapetanije) od odžakluk-timara u Kobašu i prihoda od neke mukate i baštine. Oni u arzuhalu navode da je još prije pet godina kadija u Travniku potvrdio da Derviš Abdulah-beg i Mustaj-beg banjalučkoj kapetaniji duguju 4.840 esedi groša, da taj dug nisu isplatili, da su na prevaru iz Carigrada isposlovali berat²⁰ i usurpirali mukatu u Kobašu, te na kraju mole da se njihov berat stavi van snage i izda drugi kojim bi se potvrdilo pravo banjalučkog kapetana na mukatu u Kobašu.²¹

Slijede bilješke, imena, pečati i drugi podatci potpisnika arzuhalu u originalu i prijevodu na bosanski jezik:

-
- 16 Dokument se u GH biblioteci u Sarajevu vodi pod privremenim brojem A-102 u Đumišića zbirci.
- 17 Isto kao u bilješci pod br. 11, str. 72.
- 18 Derviš Abdulah-beg je kapetan jajačke kapetanije. Ne zna se kada je postavljen za kapetana, ali se zna da je njegovo kapetanovanje završeno nešto prije 1796. godine, jer se te godine spominje kao pokojnik (v. *Kreševljaković... o. c.*, I, str. 149).
- 19 Najvjerovatnije je riječ o Mustaj-begu, sinu Šah-bega, koji je na položaj kapetana jajačke kapetanije došao prije 1806. godine (v. *Kreševljaković... o. c.*, I, str. 149).
- 20 Slična usurpacija desila se u Mostaru oko 1730. godine, kada su se digli svi kapetani i drugi dostojanstvenici, njih 112, da brane pravo svoga druga. U tom smislu su napisali i potpisali mahzar na sultana i usurpator je bio uklonjen (v. *Kreševljaković... o. c.*, I, str. 50).
- 21 Najvjerovatnije je riječ o skeli carskog hasa u nahiji Kobaš koja je još oko 1747. godine bila odžakluk banjalučke kapetanije (v. *Kreševljaković... o. c.*, I, str. 145).

1

Ono što vjernici drže za lijepo, lijepo je i kod Boga.

Vaš sluga blagosiljatelj Ali, imam i hatib u Mehdi-begovoј džamiji.¹

(Pečat): Praiskonska kuća Njegova roba Alije.

ما رأه المؤمنون حسنا فهو عند الله حسن

العبد الداعي على الامام والخطيب بجامع

مهدي بك

(مهر): بيت أزلي عبده علي

2

Od svih ljudi očekujemo ljubaznost, dobrostivost i pažljivost.

Vaš sluga blagosiljatelj hadži Omer, imam u hadži Mehmedovoј džamiji.²

(Pečat): Odraz božanske dobrote, Njegov (Božiji) rob Omer.

نرجو من كافة الأنام اللطف والاحسان
والانعام

الداعي الحاج عمر الامام بجامع الحاج محمد

(مهر): مظہر الطاف الہی عبده عمر

3

To je tako i ja to svjedočim.

Vaš sluga blagosiljatelj Omer, imam u Sultan-Sulejman-hanovoј džamiji.³

(Pečat): Bože, ispuni (želju) Omerovu!

ذلك كذلك وأنا شاهد على ذلك

العبد الداعي عمر الخطيب بجامع سلطان

سلیمان خان

(مهر): برآور الہی (مراد) عمر

حصول هذا المرام مقصود عند الأنام

الداعي الشیخ الحاج محمد المفتی بمدینه

بنا لوقه سابقا

(مهر): مرجو من الله الحسنى والزيادة محمد

مفتی

4

Svijet se nada da će mu ova želja biti ispunjena.

Vaš blagosiljatelj šejh hadži Muhamed, bivši muftija u gradu Banjoj Luci.

(Pečat): Nadati se u Božiju milost i više od toga. Muftija Muhamed.

الراحمون يرحمهم الرحمن

الداعي محمد المفتی بمدینة بنا لوقه

5

Samilosnima će se smilovati Milostivi.

Vaš blagosiljatelj Muhamed, muftija u gradu Banjoj Luci.

(Pečat): Oslonio sam se na svoga Stvoritelja. Njegov (Božiji) rob Muhamed.

(مهر): توکلی على خالقی عبده محمد

1 Vidi bilješku pod br. 8, str. 88.

2 Najvjerovatnije je riječ o džamiji Mehmed-bega kapetana, koja je 1570/1604. godine imala svoga imama, dvojicu mujezina i 45 kuća. (v. Amina Kupusović, "Nahija Banja Luka u opširnom popisu Bosanskog sandžaka iz 1604. godine", *Prilozi za orijentalnu filologiju*, vol. 44-45, Sarajevo, 1996., str.172-73).

3 Isto kao u bilješci pod br. 5, str. 87.

6

Vaš sluga blagosiljatelj hadži Omer,
bivši kadija u kадiluku Čelebi Pazaru
(Rogatici).⁴

(Pečat): Bože, olakšaj poslove
Omerove. God. (1)171/1757-58.

العبد الداعي الفقير الحاج عمر القاضي
بقضاء چلبي پازاري سابقا

(مهر): رب سهل أمور عمر (سنة) 171

7

Smilujte se onima koji su na Zemlji
pa će vam se smilovati Onaj Koji je na
nebu!

Vaš sluga blagosiljatelj Ahmed, bivši
kadija u kадiluku Zvornik.

(Pečat): Hvala na svakom stanju
Uzvišenom Bogu!

ارحموا من في الأرض يرحمكم من في
السماء

العبد الداعي أَحمد القاضي بقضاء ازورنيق
سابقا

(مهر): أَحمد كُلَّ حال الله المتعال

8

Sve što je na ovom papiru napisano od
općeg je dobra za ljude.

Vaš blagosiljatelj Ali, hatib u džamiji
Gornja Hassa.⁵

(Pečat): Ali, godina 1136/1723-24.

ما حرر في هذا القرطاس نافع للناس

الداعي علي الامام والخطيب بجامع خاصه
بالا

(مهر): علي (سنة) 1136

9

Sve što se u njemu navodi i moli na
dobrobit je siromašnim i nemoćnim.

Vaš blagosiljatelj Mustafa, vaiz u
Sultan- Sulejman-hanovoj džamiji.⁶

(Pečat): Odraz božanske dobrote
Mustafa.

ما فيه من الانهاء والرجا نافع لأمور الضعفاء
والفقراء

الداعي مصطفى الواقع بجامع سلطان
سليمان خان

(مهر): نائل ألطاف خدا مصطفى

4 Riječ je o hadži Sim-zade Omer-efendiji, sinu hadži Ismail-efendije, za čije su se postavljanje na položaj naiba u Banjoj Luci zalagali potpisnici prvog i drugog arzuhalu (v. opširnije u bilješci pod br. 12, str. 72-73).

5 Nismo pouzdano mogli utvrditi o kojoj je džamiji riječ, jer u nama dostupnoj literaturi nismo pronašli ni džamiju ni mahalu pod ovim imenom. Po izrazu *Gornja* (گورنیا) može se naslutiti da se nalazila ili u Gornjem Šeheru ili na nekoj uzvišici. Možda je to bilo drugo ime za *Kubad-aginu* ili *Džamiju na stijeni*?

6 Isto kao u bilješci pod br. 5, str. 87.

10 Sve što se u njemu navodi odgovara činjeničnom stanju.	الداعي عمر الامام والخطيب بجامع غضنفريه (مهر): برآور الهي مراد عمر	ما فيه من المقال موافق بحقيقة الحال
Vaš blagosiljatelj Omer, imam i hatib u Gazanferiji džamiji. ⁷		
(Pečat): Bože, ispuni želju Omerovu!		
11 Činjenično stanje je onako kako je u ovom dokumentu navedeno.		الأمر في الحقيقة كما ذكر في الوثيقة
Vaš blagosiljatelj hadži Jusuf, imam u Kalauziji džamiji. ⁸		الداعي حاج يوسف الامام بجامع قولاعوزيه
(Pečat): Božiji rob Jusuf, god.		(مهر): بند خدا يوسف (سنة) 189
(1)189/1775-76.		
12 Najbolje dobro djelo je pružiti pomoć obespravljenom.		أفضل المعروف اعانت الملهوف
Vaš blagosiljatelj hadži Salih, imam u hadži Omerovo džamiji. ⁹		الداعي حاج صالح الامام بجامع عمر أفندي
(Pečat): Hadži Salih, god.		(مهر): الحاج صالح (سنة) 131
(1)131/1718-19. ¹⁰		
13 Ono što se u ovom mahzaru navodi jasnije je od Sunca i Mjeseca.		ما هو المحرر في هذا المحضر أظهر من الشمس والقمر
Vaš blagosiljatelj hadži Mustafa, imam i hatib u Mehmed-pašinoj džamiji. ¹¹		الداعي الحاج مصطفى الامام والخطيب
(Pečat): Mustafa.		جامع محمد باشا
		(مهر): مصطفى

7 Isto kao u bilješci pod br. 18, str. 78.

8 Isto kao u bilješci pod br. 20, str. 78.

9 Isto kao u bilješci pod br. 19, str. 78.

10 Isti ovaj hadži Salih potpisao se kao imam *Hadži Omerove* džamije i u prvom arzuhalu, samo što je ovdje otisak njegovog pečata u cijelosti čitljiv (v. potpisnika pod br. 16 u arzuhalu I). Ako je cijelo vrijeme, otkako je sebi dao izraditi pečat vršio istu službu, to bi značilo da je blizu 60 godina bio imam *Hadži Omerove* džamije.

11 Najvjerovatnije je riječ o Sofi Mehmed-pašinoj džamiji (v. bilješku pod br. 8, str. 75).

14

Svjedočimo ono što znamo, a Bog nam je svjedok da je istina ono što govorimo.¹²

شهدنا بما علمنا والله على ما نقول شهيد

Vaš blagosiljatelj Hasan, šejh¹³ i hatib u Defterdarevoj džamiji.¹⁴

الداعي الشیخ حسن والخطیب بجامع دفتری

(Pečat): ... Hasan.¹⁵

(مهر): اوله... حسناتیله حسن

15

Najslabiji Božiji rob Muhamed, imam i hatib u Zulfikarevoj džamiji.¹⁶

أضعف العباد محمد الامام والخطيب بجامع
ذوالفقار

(Pečat): Hvala Bogu da mi je ime Muhamed.

(مهر): الحمد لله كه نامم شد محمد

16

Stvar je onakva kako se navodi u ovom dokumentu.

الأمر كما يحويه هذه الوثيقة

Vaš blagosiljatelj Ahmed, imam i hatib u Debagiji džamiji.¹⁷

الداعي أحمد الامام والخطيب بجامع دباغان

(Pečat): Bože, ispunji želju Ahmedovu!

(مهر): برآور الهی مراد احمد

12 Ovom izrekom se aludira na riječi Jusuf, a.s., braće (v. Kur'an, *Yūsuf*, 81).

13 Zanimljivo je napomenuti da se ovaj Hasan potpisao i kao šejh. Tu titulu uz svoje ime napisao je i bivši banjalučki muftija Muhamed (v. potpisnika pod br. 4 u ovom arzuhalu). Nju su, obično, uz svoje ime stavljali pročelnici sufijskih redova. Poznato je da je hadži Perviz 1047/1638. godine uvakufio, između ostalog i dvije njive, od kojih se jedna nalazila pored tekije. Po toj tekiji, koja se nalazila na desnoj obali Vrbasa u Donjem Šcheru, i danas se Tekijom naziva jedan lokalitet u Banjoj Luci. Na taj lokalitet odnosi se i narodna pjesma *Zakukala sinja kukavica, usred zime, kad joj nije vrime...* Pjesma govori o gradnji Ferhadije, a zabilježio ju je učitelj i folklorista Antun Hangija. Na osnovu nje i karakteristične čalme na dvanaest ovoja, kakva se nalazi na Ferhadištu nišanu i kakvu su nekada nosili bektašijski derviši, Bejtić pretpotstavlja da je i sam Ferhad-paša bio bektašija. (v. Bejtić, *Banja Luka... o.c.*, str. 100-101 i 111). Džemal Ćehajić samo jednom rečenicom spominje ovu tekiju: "Zna se da je jedna bektašijska tekija postojala i u Banjoj Luci." (v. Džemal Ćehajić, *Derviški redovi u jugoslovenskim zemljama*, Sarajevo, 1986., str. 169). Otuda možemo pretpostaviti da su i ova dvojica šejhova pripadali bektašijskom redu i da su, možda, bili šejhovi ove bektašijske tekije u Banjoj Luci.

14 Isto kao u bilješci pod br. 3, str. 74.

15 Zbog slabog otiska, gornji dio pečata nije čitljiv.

16 Hadži Zulfikarova ili Tulekova džamija sa drvenom munarom nalazila se u Lijevoj Novoseliji. Podigao ju je hadži Zulfikar u XVII stoljeću. Spaljena je 17. maja 1993. godine, kada su joj izgorjeli krov i munara, a zidovi teško oštećeni. (v. Husedžinović, *Dokumenti... o.c.*, str. 578 i 599).

17 Isto kao u bilješci pod br. 13, str. 76.

17

Najslabiji stvor na svijetu Husejn, hatib
u Hadži Salihovoj džamiji.¹⁸
(Pečat): Husejn.

أضعف الورى حسين الخطيب بجامع الحاج صالح
(مهر): حسين

18

Ono što je u njemu je onako kako je.
Vaš blagosiljatelj Ahmed, imam u
Osman-šahovoj džamiji.¹⁹
(Pečat): Onome ko nosi pečat ljubavi
i dar kuće Ahmedove, ne treba drugi
znak.

ما فيه كما فيه
الداعي أحمد الامام بجامع عثمان شاه
(مهر): مهر محبت مهر آوردي خانه أحمد نه حاجت نام نشانه

19

Budi dobrostiv prema drugima kao što
je Bog prema tebi.
Siromah Abdulah, imam u Sitariji dža-
miji.²⁰
(Pečat): Od (Ilah) Bog nastalo je (ime)
Abdulah.²¹

أحسن كما أحسن الله إليك
الفقير عبد الله الامام بجامع ستاريه
(مهر): ومن الله نسبته عبد الله

18 Isto kao u bilješci pod br. 7, str. 88.

19 *Osman-šahova* džamija nalazila se na desnoj obali Vrbasa u Gornjem Šeheru, naspram *Kubad-agine* džamije na lijevoj strani. Nazvana je po svome osnivaču Osman-šahu, drugom bosanskom sandžakbegu koji je pospješio razvoj Banje Luke. Prema Bejtiću, podignuta je 1563. godine (v. *Banja Luka... o.c.*, str. 96). Muvekkit navodi da je ovaj Osman, sin Kara Mustafe-paše i Sultan-Sulejman-hanove sestre Hubane, bio na položaju bosanskog sandžakbega 962/1554-55. godine, da je na tom položaju umro i da je ukopan u selu Kopčić u kadiliku Prusac, gdje se i danas nalazi njegovo turbe (v. *Muvekkit... o.c.*, I, str. 141). Osman-šahova džamija porušena je 1959. godine (v. Husedžinović, *Dokumenti...o.c.*, str. 561).

20 *Sitarija*, *Sitarska* ili *Sejar* džamija sa drvenom munarom nalazila se na desnoj obali Vrbasa, između Gornjeg i Donjeg Šehera. Podignuta je prije 1604. godine, jer se te godine spominje u popisu sa mahalom Sitari od 92 kuće. Porušena je poslije Drugog svjetskog rata, a na njenom mjestu je podignut metalni kiosk (v. Husedžinović, *Dokumenti... o.c.*, str. 147 i 561).

21 Ovim se očito aludira na Isaove, a.s., riječi "Ja sam Allahov rob" (v. Kur'an, *Merjem*, 30), koje je još kao novorođenče izgovorio u kolijevci kada su njegovu majku, hazreti Merjem, optužili za nemoral, kao i na kur'anske riječi "Mesih, Isa, sin Merjemin, samo je Allahov poslanik, i riječ Njegova, koju je Merjemi dostavio, i Duh od Njega" (v. Kur'an, *an-Nisā'* 171).

20 Stvar je onakva kako je ovdje napisano. Vaš sluga blagosiljatelj Hasan, imam u Pervizovoj džamiji. ²² (Pečat): Dar Blagodarnog, Njegov (Božiji) rob Hasan, god. 1133/1720-21.	الأمر حسبما رقم فيه العبد الداعي حسن الامام بجامع پرویز (مهر): مواهب ذو المنن عبده حسن (سنه) 1133
21 Kažem kao što su drugi rekli i nikada neću prestati govoriti istinu. Vaš blagosiljatelj hadži Muhamed, imam u Kul džamiji. ²³ (Pečat): Dar Blagodarnog, Njegov (Božiji) rob Hasan, god. 1133/1720-21.	كما قالوا أقول وعن الحق لا أزول الداعي حاج محمد الامام بجامع قول (مهر): مواهب ذو المنن عبده حسن (سنه) 1133
22 Vaš sluga Mustafa, kapetan u Banjoj Luci. ²⁴ (Pečat): Prah pod nogama ponosa svijeta (tj. Muhameda), Mustafa.	بنده مصطفى قپودان بنا لوقه (مهر): خاک پای فخر عالم مصطفی
23 Vaš sluga Mehmed, pomoćnik zapovjednika tobdžija. (Pečat): Božiji rob Mehmed.	بنده محمد وکیل سرطوبی (مهر): بنده خدا محمد
24 Vaš sluga Mehmed, aga II džemata azapa. (Pečat): Božiji rob Hasan.	بنده حسن عزیزان ثانی (مهر): بنده خدا حسن

22 Hadži Pervizova ili Potočka džamija sa drvenom munarom nalazila se na desnoj obali Vrbasa. Podigao ju je 1039/1630. godine Hadži Perviz, sin Abdulazizov, bogati banjalučki trgovac. Original njegove vakufname, koju je vrlo kitnjastim stilom na turskom jeziku sastavio sarajevski pjesnik Muhamed Nerkesi (u to doba kadija u Banjoj Luci), nalazi se u Gazi Husrev-begovoj biblioteci u Sarajevu. Zapaljena je 6. septembra 1993. godine. Tom prilikom izgorili su joj krov, munara i trijem, a zidovi teško oštećeni. (v. Husedžinović, *Dokumenti... o.c.*, str. 127 i 561).

23 *Kul-mahal* džamija sa drvenom munarom nalazila se na desnoj obali Vrbasa, nizvodno od Mejdanske džamije. Porušena je 1954. godine i prenesena u selo Vrbanjce. (v. Husedžinović, *Dokumenti... o.c.*, str. 130 i 561).

24 Isto kao u bilješci pod br. 13, str. 90.

25	بنده أحمد عزبان رابع
Vaš sluga Ahmed, aga IV džemata azapa. (Bez pečata)	
26	بنده علي عزبان خامس (مهر): برآور الهي مراد علي
Vaš sluga Ali, aga V džemata azapa. (Pečat): Bože, ispuni želju Aljinu!	
27	بنده علي فارسان أول (مهر): يا محمد قيل شفاعت امتكدرصالح
Vaš sluga Ali, aga I džemata farisa. (Pečat): Muhamede, budi zagovornik (kod Boga) svome sljedbeniku Aliji!	
28	بنده صالح فارسان ثانی (مهر): يا محمد قيل شفاعت امتكدرصالح
Vaš sluga Salih, aga II džemata farisa. (Pečat): Muhamede, budi zagovornik (kod Boga) svome sljedbeniku Salihu!	
29	بنده ابراهيم فارسان ثالث (مهر): بنده خدا ابراهيم
Vaš sluga Ibrahim, aga III džemata farsi. (Pečat): Božiji rob Ibrahim.	
30	بنده علي فارسان رابع (مهر): مظهر لطف الهي عبده علي
Vaš sluga Ali, aga IV džemata farisa. (Pečat): Odraz božanske dobrote, Njegov (Božiji) rob Ali.	
31	بنده مصطفى فارسان خامس (مهر): حسبي الله وحده وكفى عبده مصطفى
Vaš sluga Mustafa, aga V džemata farsi. (Pečat): Dovoljan mi je samo Bog. Njegov (Božiji) rob Mustafa.	
32	بنده محمد فارسان سادس (مهر): محمد
Vaš sluga Muhamed, aga VI džemata farisa. (Pečat): Muhamed.	
33	بنده علي فارسان سابع (مهر): برآور الهي مراد علي
Vaš sluga Ali, aga VII džemata farisa. (Pečat): Bože, ispuni želju Aljinu!	
34	بنده ابراهيم فارسان ثامن (مهر): مظهر نور الهي ابراهيم
Vaš sluga Ibrahim, aga VIII džemata farisa. (Pečat): Odraz božanskog svjetla Ibrahim.	

35		
Vaš sluga Halil, aga IX džemata farisa. (Pečat): Halil.	بندہ خلیل فارسان تاسع (مهر): خلیل	
36		
Vaš sluga Mehmed, aga I džemata marto- toloza. (Pečat): Odraz božanskog svjetla. Njegov (Božiji) rob Mehmed.	بندہ محمد مارتلوسان اول (مهر): مظہر نور الہی عبده محمد	
37		
Vaš sluga Hasan, aga II džemata marto- loza. (Pečat): Bože, ispuni želju Hasanovu!	بندہ حسن مارتلوسان ثانی (مهر): برآور الہی مراد حسن	
38		
Vaš sluga Ali, aga džemata mustahfiza u tvrdavi Banja Luka. (Pečat): Odraz božanske dobrote Ali. God. 1156/1743-44.	بندہ علی مستحفظان بنا لوقہ (مهر): نائل ألطاف الہی علی (سنه) 1156	
39		
Vaš sluga hadži Ibrahim, aga džemata đonlija. (Pečat): Bože, ispuni želju Ibrahimovu!	بندہ الحاج ابراهیم گوکلیان (مهر): برآور الہی مراد ابراهیم	
40		
Vaš sluga Hasan, čehaja I džemata azapa. (Pečat): Njegov (Božiji) sluga Hasan.	بندہ حسن کتخدا عزبان اول (مهر): عبده حسن	
41		
Vaš sluga Ebu Bekr, bajraktar I džemata azapa. (Pečat): Oslonio sam se na svoga Stvoritelja. Njegov (Božiji) rob Ebu Bekr.	بندہ أبو بكر علمدار عزبان اول (مهر): توکلی علی خالقی عبده أبو بكر	
42		
Vaš sluga Osman, serde I džemata azapa. (Pečat): Oslonio sam se na svoga Stvoritelja. Njegov (Božiji) rob Osman.	بندہ حاجی عثمان سرده عزبان اول (مهر): توکلی علی خالقی عبده عثمان	
43		
Vaš sluga Ali, serde I džemata azapa. (Pečat): Bože, ispuni želju Alijinu!	بندہ علی سرده عزبان اول (مهر): برآور الہی مراد علی	

44		بنده محمد چاوش عزبان أول
Vaš sluga Muhamed, čauš I džemata azapa.	(Pečat): Bože, ispuni želju Muhamedovu!	(مهر): برآور الهی مراد محمد
45		بنده حاجی حسن سردهء طوبی
Vaš sluga hadži Hasan, serde tobđžija.	(Pečat): Odraz božanske dobrote.	(مهر): مظہر لطف الہی عبدہ حسن
Njegov (Božiji) rob Hasan.		
46		بنده یوسف سردهء (عزبان) أول
Vaš sluga Jusuf, serde I džemata azapa.	(Pečat): Jusuf...	(مهر): یوسف
47		بنده حسن علمدار عزبان ثانی
Vaš sluga Hasan, bajraktar II džemata azapa. ²⁵		
48		بنده علی کتخدا عزبان ثانی
Vaš sluga Jusuf, čehaja II džemata azapa.	(Pečat): Odraz božanske dobrote,	(مهر): مظہر لطف الہی عبدہ علی
Njegov (Božiji) rob Ali.		
49		بنده أبو بکر کتخدا عزبان خامس
Vaš sluga Jusuf, čehaja V džemata azapa.	(Pečat): Odraz božanskog svjetla,	(مهر): مظہر نور الہی أبو بکر
Njegov (Božiji) rob Ebu Bekr.		
50		بنده حسین سردهء عزبان
Vaš sluga Husejn, serde džemata azapa.	(Pečat): Bože, ispuni želju Husejnovu!	(مهر): برآور الهی مراد حسین
51		بنده مصطفی کتخدا عزبان رابع
Vaš sluga Mustafa, čehaja IV džemata azapa.	(Pečat): Odraz božanske dobrote	(مهر): نائل ألطاف خدا مصطفی
Mustafa.		
52		بنده عثمان کتخدا فارسان أول
Vaš sluga Osman. čehaja I džemata farisa.	(Pečat): Oslonio sam se na svoga Stvoritelja. Njegov (Božiji) rob Osman.	(مهر): توکلی علی خالقی عبدہ عثمان

25 Potpisnik nije stavio svoj pečat.

53

Vaš sluga Ibrahim, bajraktar spomenutog (tj. I) džemata farisa.

بنده ابراهیم علمدار فارسان مذبور

(Pečat): Moj uspjeh zavisi samo od Boga.²⁶ Njegov (Božiji) rob Ibrahim.

(مهر): وما توفيق إلا بالله عبده ابراهيم

54

Vaš sluga Muhamed, čehaja II džemata farisa.

بنده محمد كتخدا فارسان ثانى

(Pečat): Njegov (Božiji) rob Muhamed.

(مهر): عبده محمد

55

Vaš sluga Salih, bajraktar spomenutog (tj. II) džemata farisa.

بنده صالح علمدار فارسان مذبور

(Pečat): Salih.

(مهر): صالح

56

Vaš sluga hadži Sulejman, serde spomenutog (tj. II) džemata farisa.

بنده الحاج سليمان سردهء مذبور

(Pečat): Čuvar sufijske tajne, šejh Sulejman Mevlevi.²⁷

(مهر): خازن کنج قناعت شیخ سلیمان مولوی

57

Vaš sluga Abdulah, bajraktar III džemata farisa.

بنده عبد الله علمدار فارسان ثالث

(Pečat): Od (Ilah) Bog nastalo je (ime) Abdulah.²⁸

(مهر): ومن الله نسبته عبد الله

58

Vaš sluga Mustafa, serde spomenutog (tj. III) džemata farisa.

بنده مصطفی سردهء مذبور

(Pečat): ... Mustafa.

(مهر): ... مصطفی

59

Vaš sluga Husejn, čehaja IV džemata farisa.

بنده حسين كتخدا فارسان رابع

(Pečat): Oslonio sam se na svoga Stvoritelja. Njegov (Božiji) rob Husejn.

(مهر): توکلی على خالقی عبده حسين

²⁶ Za moto je uzeo kur'anski tekst (v. Kur'an, *Hūd*, 88)

²⁷ Sulejman je treći šejh koji se potpisao na ovom dokumentu. Kako se iz njegova pečata vidi, bio je šejh mevlevijskog reda.

²⁸ Pečat ovog Abdulaha je isti kao i kod Abdulaha, imama *Sitarije* džamije (v. potpisnika pod br. 19). Ukoliko se radi o istoj osobi, to bi značilo da je spomenuti Abdulah istovremeno bio i imam *Sitarije* džamije i bajraktar III džemata farisa.

60		
Vaš sluga Muhamed, serde IV džemata farisa.	(Pečat): Njegov (Božiji) rob Muhamed.	بنده محمد سردهء فارسان رابع (مهر): عبده محمد
61		
Vaš sluga Hasan, serde spomenutog (tj. IV) džemata farisa.	(Pečat): Božiji rob Hasan.	بنده حسن سردهء مزبور (مهر): بنده خدا حسن
62		
Vaš sluga Muhamed, čehaja V džemata farisa.	(Pečat): Muhamed.	بنده محمد کتخدا فارسان خامس (مهر): محمد
63		
Vaš sluga Osman, bajraktar spomenutog (tj. V) džemata farisa.	(Pečat): Božiji rob Osman.	بنده عثمان علمدار مزبور (مهر): بنده خدا عثمان
64		
Vaš sluga Mustafa, čehaja VI džemata farisa.	(Pečat): Oslonio sam se na svoga Stvoritelja. Njegov (Božiji) rob Mustafa.	بنده مصطفی کتخدا فارسان سادس (مهر): توکلی علی خالقی عبده مصطفی
65		
Vaš sluga Ibrahim, serde spomenutog (tj. VI) džemata farisa.	(Pečat): Ibrahim.	بنده ابراهیم سردهء مزبور (مهر): ابراهیم
66		
Vaš sluga Salih, serde VI džemata farisa.	(Pečat): Oslonio sam se na svoga Stvoritelja. Njegov (Božiji) rob Salih.	بنده صالح سردهء فارسان سادس (مهر): توکلی علی خالقی عبده صالح
67		
Vaš sluga Ali, serde VII džemata farisa	(Pečat): Odraz božanske dobrote Ali.	بنده علی سردهء فارسان سابع (مهر): مظہر لطف الہی علی
68		
Vaš sluga Osman, bajraktar VII džemata farisa	(Pečat): Božiji rob Osman.	بنده عثمان علمدار فارسان سابع (مهر): بنده خدا عثمان

69

Vaš sluga Muhamed, čehaja VIII džemata farisa

بنده محمد کتخدا فارسان ثامن

(Pečat): Odraz božanske dobrote
Muhamed.

(مهر): مظهر لطف الهی محمد

70

Vaš sluga Mehmed, bajraktar VIII džemata farisa

بنده محمد علمدار فارسان ثامن

(Pečat): Onome ko nosi pečat ljubavi
i dar kuće Ahmedove, ne treba drugi
znak.²⁹

(مهر): مهر محبت مهر آوردنی خانه احمد
نه حاجت نام نشانه

71

Vaš sluga Abdullah, čehaja IX džemata
farisa

بنده عبد الله کتخدا فارسان تاسع

(Pečat): Njegov (Božiji) rob Abdullah.

(مهر): عبده عبد الله

Ključne riječi: Banja Luka, Jajce, Tešanj, Bosanska Gradiška, Kobaš, arzuhal, Sim-zade Omer-efendi, kapetan, aga, farisi, azapi, đonlije, čehaja, bajraktar, tobodžija, serde i odžakluk timar.

Summary

Three petitions of Banja Luka - A contribution to the history of Banja Luka -

During the Ottoman period, Banja Luka was one of the most important centers of administrative, military, political, agricultural, cultural, religious and public life in Bosnia and Herzegovina. Banja Luka achieved an important milestone in its development at the beginning of the second half of 16th century, when Sofi Mehmed-paša in 1553 established Banja Luka as the center of the Bosnian sanjak, but complete development was achieved at the end of the 16th century when during the reign of Ferhad-paša Sokolović Banja Luka became the center of Bosnian province (1580-1638).

²⁹ Isti pečat je stavljen i ispod imena Ahmeda, imama u *Osman-šahovoj* džamiji (v. potpisnika pod br. 18).

For two centuries, Austria tried to subjugate Bosnia through the Krajina region and succeeded in it in 1878. During this whole period, Austria faced a strong resistance by the people of Krajina who showed patriotism and courage especially at the battle of Banja Luka in 1737. In many wars, floods, earthquakes and other disasters which affected Banja Luka, many objects were destroyed so that the town of Banja Luka at the beginning of 19th century could not be recognized compared to previous times. However, the worst destruction of Islamic heritage occurred during the last war (1992-1995) when all fifteen mosques, five tombs, fountain and clock tower were destroyed. In the region of Banja Luka, out of 207 mosques, 205 were destroyed.

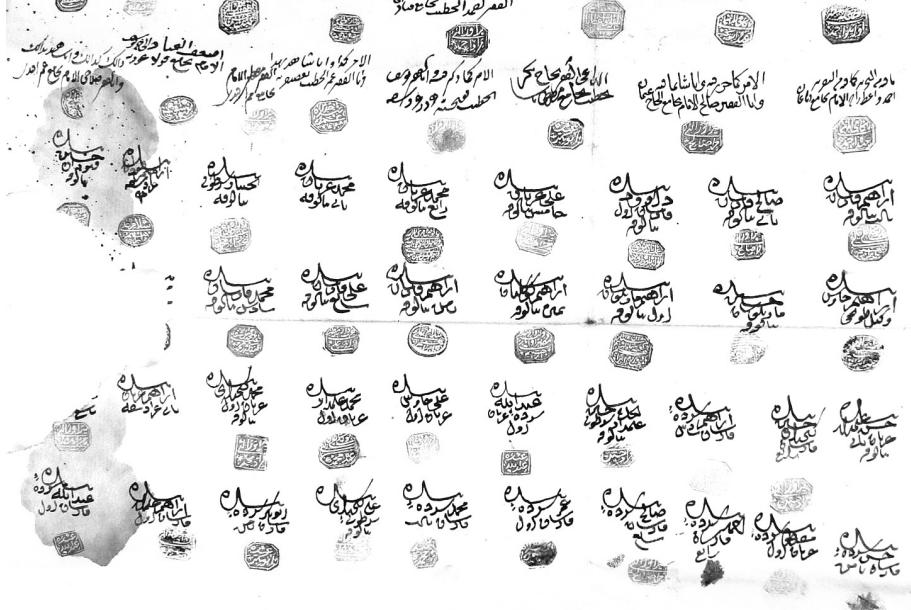
This work presented three until now unknown and unpublished petitions (arzuhalala) from Banja Luka from the second half of 18th century. The first two petitions refer to the appointment of qadi of Banja Luka while the third deals with the dispute about odžakluk *timar* in Kobaš. A short content of arzuhalala was provided in Bosnian while decoded names of its signatories, their positions and the text of the stamps were given in both, the original and translated in Bosnian language.

Here, therefore, we did not aim to analyze the text of the mentioned petitions as such as to provide as much information about names, positions and the role of more than 150 most prominent persons of that time in Banja Luka. Among signatories, there were muftis, qadi, muderris, shaykh, imam, khatib, vaiz, muallimah, kapetans, officers, soldiers and persons of other professions. Thanks to these petitions, we discovered important information about objects previously unknown in Banja Luka such as the Halil-paša's mosque.

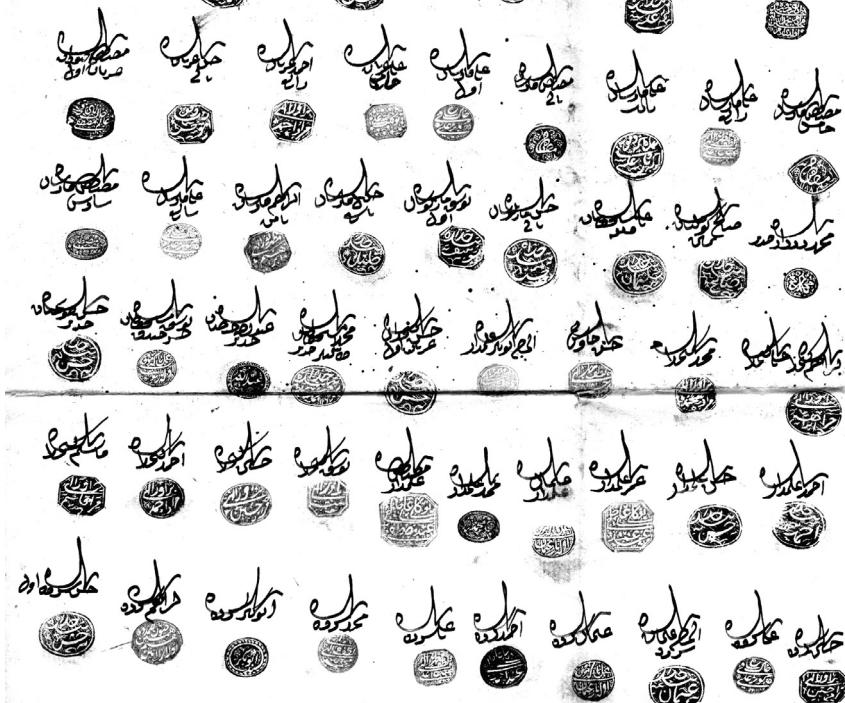
سُلَطَانٌ

حضرت بریک دولت و قال سعادت
بالمدن

دولتو عىشلو

Arzuhal I (A-277)

Arzuhal II (A-8)

Arzuhal III (A-102)